Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2024/1287

14.5.2024

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2024/1287

z dne 13. maja 2024

o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) 2021/1930 na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije, na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa, poslanih iz Turčije in Kazahstana, ne glede na to, ali so deklarirane kot izdelek s poreklom iz Turčije in Kazahstana ali ne

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([1]) (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba) in zlasti člena 13 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. Postopek

1.1 Obstoječi ukrepi

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je novembra 2021 z Izvedbeno uredbo (EU) 2021/1930 ([2]) uvedla dokončno protidampinško dajatev na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije (v nadaljnjem besedilu: prvotna uredba). Ukrepi so bili sprejeti v obliki dajatve *ad valorem* v višini med 14,4 % in 15,8 %, s preostalo dajatvijo 15,8 % za nesodelujoče ruske družbe. Preiskava, na podlagi katere so bile uvedene te dajatve (v nadaljnjem besedilu: prvotna preiskava), se je začela oktobra 2020 ([3]).

1.2 Zahtevek

(2) Komisija je prejela zahtevek v skladu s členoma 13(3) in 14(5) osnovne uredbe, naj razišče morebitno izogibanje protidampinškim ukrepom, uvedenim na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije, z uvozom vezanih plošč iz brezovega lesa, poslanih iz Turčije in Kazahstana, ne glede na to, ali so deklarirane kot izdelek s poreklom iz Turčije in Kazahstana ali ne, ter naj za ta uvoz uvede obvezno registracijo (v nadaljnjem besedilu: zahtevek).

(3) Zahtevek je 10. julija 2023 vložil konzorcij Woodstock Consortium (v nadaljnjem besedilu: vložnik).

(4) Zahtevek je vseboval zadostne dokaze o spremembi vzorca trgovanja v zvezi z izvozom iz Rusije, Turčije in Kazahstana v Unijo, do katere je prišlo po uvedbi ukrepov za vezane plošče iz brezovega lesa iz Rusije. Zdi se, da je ta sprememba posledica pošiljanja vezanih plošč iz brezovega lesa prek Turčije in Kazahstana v Unijo, kar je praksa, za katero ni bilo zadostnega vzroka in ni bila gospodarsko upravičena, z izjemo uvedbe dajatve.

(5) Poleg tega je zahtevek vseboval zadostne dokaze, da je opisana praksa oslabila popravljalne učinke obstoječih protidampinških ukrepov v smislu količine in cen. Na trg Unije so vstopile znatne količine uvoza vezanih plošč iz brezovega lesa. Poleg tega je bilo dovolj dokazov, da so se vezane plošče iz brezovega lesa uvažale po škodljivih cenah. Nazadnje, obstajali so zadostni dokazi, da so bile cene vezanih plošč iz brezovega lesa, poslanih iz Turčije in Kazahstana, dampinške v primerjavi z normalno vrednostjo, ugotovljeno za vezane plošče iz brezovega lesa.

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 21.
([2]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/1930 z dne 8. novembra 2021 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve pri uvozu vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije (UL L 394, 9.11.2021, str. 7).
([3]) Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije (UL C 342, 14.10.2020, str. 2).

1.3 **Zadevni izdelek in izdelek v preiskavi**

(6) Izdelek, ki ga zadeva morebitno izogibanje, so vezane plošče, ki so sestavljene izključno iz lesenih listov, pri čemer debelina posameznega lesenega lista ne presega 6 mm, zunanji leseni listi pa so navedeni pod tarifno podštevilko 4412 33, z najmanj enim zunanjim slojem iz brezovega lesa, prevlečenim ali ne, na datum začetka veljavnosti prvotne uredbe uvrščene pod oznako KN ex 4412 33 00 (oznaka TARIC 4412330010) in s poreklom iz Rusije (v nadaljnjem besedilu: zadevni izdelek). Za ta izdelek se uporabljajo trenutno veljavni ukrepi.

(7) Izdelek v preiskavi je enak izdelku, opredeljenemu v prejšnji uvodni izjavi, ki se trenutno uvršča pod oznako KN 4412 33 10 ([4]), vendar je poslan iz Turčije in Kazahstana, ne glede na to, ali je deklariran kot izdelek s poreklom iz Turčije in Kazahstana ali ne (oznaki TARIC 4412331010 in 4412331020) (v nadaljnjem besedilu: izdelek v preiskavi).

(8) Preiskava je pokazala, da imajo vezane plošče iz brezovega lesa, izvožene iz Rusije, in vezane plošče iz brezovega lesa, poslane iz Kazahstana in Turčije, ne glede na to, ali imajo poreklo iz Kazahstana in Turčije, enake osnovne fizikalne in kemične lastnosti ter enako uporabo, zato se štejejo za podobne izdelke v smislu člena 1(4) osnovne uredbe.

1.4 **Začetek**

(9) Komisija je po obvestitvi držav članic ugotovila, da obstajajo zadostni dokazi za začetek preiskave v skladu s členom 13(3) osnovne uredbe, zato je 21. avgusta 2021 z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2023/1649 ([5]) (v nadaljnjem besedilu: uredba o začetku preiskave) začela preiskavo in uvedla obvezno registracijo uvoza vezanih plošč iz brezovega lesa, poslanih iz Kazahstana in Turčije, ne glede na to, ali so deklarirane kot izdelek s poreklom iz Kazahstana in Turčije ali ne.

1.5 **Pripombe glede začetka preiskave**

(10) Kazahstanski organi so po začetku preiskave predložili seznam družb, ki proizvajajo vezane plošče iz brezovega lesa, in zahtevali, da so te družbe izvzete iz ukrepov, saj izvažajo vezane plošče iz brezovega lesa, proizvedene v Kazahstanu. Trdili so, da so potrdila o poreklu iz Kazahstana skladna z mednarodnimi standardi ter vsemi zahtevami in pravili EU v zvezi s poreklom blaga, kar nadzira ministrstvo za trgovino in integracijo. Zato so od Komisije zahtevali, da protidampinških dajatev ne razširi na Kazahstan, saj družbe niso mogle biti vpletene v izogibanje ukrepom.

(11) Komisija je opozorila, da so bili zahtevki za izvzetje (ocenjeni v oddelku 4) obravnavani glede na člen 13 osnovne uredbe in da potrdila o poreklu zato niso bila edino merilo za oceno.

(12) Po razkritju sta družbi Favorit in Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (v nadaljnjem besedilu: družba SFK) menili, da je bil začetek preiskave v nasprotju s členom 5.2 protidampinškega sporazuma STO (v nadaljnjem besedilu: protidampinški sporazum), ker pritožba ni vključevala dokazov o dampingu, škodi ter vzročni zvezi med dampinškim uvozom in domnevno škodo, ter da Komisija ni izpolnila svoje dolžnosti, da mora preučiti točnost in ustreznost dokazov, predloženih v zahtevku, da bi ugotovila, ali obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek preiskave.

([4]) Do 31. decembra 2021 je bila veljavna oznaka TARIC 4412330010. Od 1. januarja 2022 je bila nadomeščena z oznako TARIC 4412331010. Od 1. septembra 2022 je bila nadomeščena z oznako KN 4412 33 10.

([5]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2023/1649 z dne 21. avgusta 2023 o začetku preiskave glede morebitnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Izvedbeno uredbo (EU) 2021/1930 na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije, z uvozom vezanih plošč iz brezovega lesa, poslanih iz Turčije in Kazahstana, ne glede na to, ali so deklarirane kot izdelek s poreklom iz Turčije in Kazahstana ali ne, ter o registraciji uvoza vezanih plošč iz brezovega lesa, poslanih iz Turčije in Kazahstana (UL L 207, 22.8.2023, str. 77.).

(13) Komisija se s tem ni strinjala. Komisija najprej ugotavlja, da protidampinški sporazum ne vsebuje nobene določbe proti izogibanju. Poleg tega, kot je potrdilo Sodišče v zadevi Kolachi Raj, člen 13 osnovne uredbe ne izvaja določb protidampinškega sporazuma, zato besedila člena 13 ni mogoče razlagati v skladu z določbami osnovne uredbe, s katerimi se izvajajo določbe navedenega sporazuma ([6]). Člen 13(3) osnovne uredbe določa, da se lahko preiskava proti izogibanju začne na podlagi zadostnih dokazov glede dejavnikov iz člena 13(1). Komisija je menila, da zahtevek vsebuje zadostne dokaze glede dejavnikov iz člena 13(1). Natančneje, zahtevek je vseboval zadostne dokaze o spremembi vzorca trgovanja med Rusijo, Kazahstanom in Turčijo, do katere je prišlo zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katere ni zadostnega vzroka ali niso gospodarsko upravičeni, z izjemo uvedbe dajatve. Poleg tega je vseboval zadostne dokaze o dampingu, ki so se nanašali na normalne vrednosti, predhodno ugotovljene za podobni izdelek. Nazadnje je Komisija opozorila, da člen 13 osnovne uredbe ne predvideva analize škode ali vzročne zveze. V skladu z določbo so v širšem smislu potrebni dokazi o škodi ali o tem, da so popravljalni učinki dajatve oslabljeni v smislu cen in/ali količin podobnega izdelka. V zvezi s tem je zahtevek vseboval zadostne dokaze. Dejstvo, da je uvoz povzročil škodo industriji Unije ter da je obstajala vzročna zveza med tem uvozom in škodo, je bilo ugotovljeno že v prvotni uredbi. Zato je Komisija sklenila, da zahtevek vsebuje zadostne dokaze in da je bil začetek preiskave upravičen.

1.6 **Obdobje preiskave in obdobje poročanja**

(14) Obdobje preiskave je trajalo od 1. januarja 2019 do 30. junija 2023 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave). Za obdobje preiskave so bili podatki zbrani med drugim z namenom preiskave domnevne spremembe vzorca trgovanja po uvedbi ukrepov za zadevni izdelek ter preiskave obstoja prakse, postopka ali dejavnosti, za katere ni bilo zadostnega vzroka in niso bili gospodarsko upravičeni, z izjemo uvedbe dajatve. Za obdobje od 1. julija 2022 do 30. junija 2023 so bili zbrani podrobnejši podatki (v nadaljnjem besedilu: obdobje poročanja ali OP), da bi se preučilo, ali je uvoz oslabil popravljalni učinek veljavnih ukrepov v smislu cen in/ali količin ter ali je obstajal damping.

1.7 **Preiskava**

(15) Komisija je o začetku preiskave uradno obvestila ruske, kazahstanske in turške organe, znane proizvajalce izvoznike v navedenih državah, industrijo Unije in predsednika Pridružitvenega sveta EU-Turčija.

(16) Poleg tega je misijo Republike Kazahstan pri Evropski uniji in stalno predstavništvo Turčije pri Evropski uniji pozvala, naj ji posredujeta imena in naslove proizvajalcev izvoznikov in/ali reprezentativnih združenj, ki bi jih lahko zanimalo sodelovanje v preiskavi, poleg turških in kazahstanskih proizvajalcev izvoznikov, ki jih je v zahtevku navedel vložnik. Kazahstanski organi so predložili seznam proizvajalcev vezanih plošč iz brezovega lesa, s katerimi je Komisija stopila v stik.

(17) Obrazci zahtevkov za izvzetje za proizvajalce/izvoznike v Kazahstanu in Turčiji ter vprašalniki za uvoznike v Uniji so bili na voljo na spletišču GD za trgovino.

(18) Izpolnjene obrazce zahtevkov za izvzetje je predložilo naslednjih pet družb v Kazahstanu:

— Favorit LLP

— QazFanCom LLP

— Semipalatinsk Wood Processing LLP

([6]) Glej sodbo z dne 12. septembra 2019, Komisija/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, točka 45.

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (v nadaljnjem besedilu: družba SFK)

— VFP LLP

(19) Izpolnjene obrazce zahtevkov za izvzetje so predložile naslednje štiri družbe v Turčiji:

— Intur Construction Tourism and Forest

— Murat Şahin Orman Ürünleri

— Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş.

— Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS

(20) Poleg tega so izpolnjene vprašalnike predložili naslednji nepovezani uvozniki:

— Aschiero Wood Import SPA

— FOREST TRAFIC

— CASTELLANA LEGNAMI SNC

— IMOLALEGNO spa

— Orlimex CZ s.r.o.

(21) Zainteresirane strani so imele možnost, da v roku, določenem v uredbi o začetku preiskave, pisno izrazijo svoja stališča in zahtevajo zaslišanje. Vse strani so bile obveščene, da se lahko v primeru nepredložitve vseh ustreznih informacij ali v primeru predložitve nepopolnih, napačnih ali zavajajočih informacij uporabi člen 18 osnovne uredbe in sprejmejo ugotovitve na podlagi razpoložljivih dejstev. Na zahtevo družb Favorit in SFK so 8. februarja 2024 potekala zaslišanja teh družb pred službami Komisije, 14. februarja 2024 pa še pred pooblaščencem za zaslišanje. Pooblaščenec za zaslišanje je sklenil, da se vprašanja, ki sta jih izpostavili družbi, niso nanašala na procesne pravice, kot so opredeljene v mandatu pooblaščenca za zaslišanje v trgovinskih postopkih, temveč na vsebinska vprašanja zadeve, zato ni bilo izdano nobeno posebno priporočilo.

2. **Rezultati preiskave**

2.1 **Stopnja sodelovanja**

(22) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 18 in 19, je pet družb s sedežem v Kazahstanu in štiri družbe s sedežem v Turčiji predložilo izpolnjene obrazce zahtevkov za izvzetje in zaprosilo za izvzetje od dajatev, če bi bili ukrepi razširjeni na Kazahstan in Turčijo.

(23) Vendar so bili predloženi izpolnjeni obrazci zahtevkov za izvzetje dveh družb v Kazahstanu (QazFanCom in VFP LPP) in treh družb v Turčiji (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. in Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) zelo pomanjkljivi. Zato je Komisija z dopisom z dne 13. oktobra 2023 družbi VFP LLP in trem turškim družbam ter z dopisom z dne 17. novembra 2023 družbi QazFanCom te družbe obvestila, da namerava uporabiti razpoložljiva dejstva v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe, ker te družbe v določenih rokih niso predložile potrebnih informacij, na podlagi katerih bi Komisija lahko ugotovila, ali so bile vpletene v prakse izogibanja ali ne (v nadaljnjem besedilu: dopis glede uporabe člena 18). Vse družbe so imele možnost predložiti pripombe. Pripombe je predložila družba QazFanCom. Druge družbe niso predložile pripomb.

(24) Družba QazFanCom je v odgovor na dopis glede uporabe člena 18 navedla, da je v nasprotju s tem, kar je bilo navedeno v dopisu, sodelovala v preiskavi, saj je bilo za predložitev informacij potrebnega veliko dela. Menila je tudi, da sta predložitev in prevod informacij v angleščino zamudna in da je bilo podaljšanje rokov za odgovor prekratko glede na to, da je postopek trajal devet mesecev. Prav tako je menila, da osnovna uredba pri podaljšanju rokov ne določa najdaljšega roka.

(25) Družba QazFanCom je nadalje izpostavila, da so po njenem mnenju vse informacije, ki jih je zahtevala Komisija, občutljive in jih zato ni mogla predložiti. Hkrati je trdila, da je Komisija razkrila zaupne informacije in kršila člen 19 osnovne uredbe, saj so njeni trgovinski partnerji vedeli, da bo zahtevek za izvzetje, ki ga je predložila, zavrnjen, še preden je od Komisije prejela dopis glede uporabe člena 18.

(26) Komisija je opozorila, da je bil 37-dnevni rok za predložitev izpolnjenega obrazca zahtevka za izvzetje določen v členu 3(2) uredbe o začetku preiskave in da je bil v skladu s splošnim rokom najmanj 30 dni, kot je določeno v členu 6(2) osnovne uredbe. Ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave se lahko odobrijo podaljšanja roka, pod pogojem, da lahko stran v postopku takšno podaljšanje ustrezno utemelji na podlagi posebnih okoliščin. V tej zadevi je Komisija odobrila sedemdnevno podaljšanje roka, kar je bilo glede na roke preiskave največje možno podaljšanje. Komisija je zato zavrnila trditev, da bi bilo v tej zadevi mogoče dati na voljo več časa za predložitev izpolnjenega obrazca zahtevka za izvzetje.

(27) Komisija je nadalje menila, da so bila družbi QazFanCom skupaj z obrazcem zahtevka za izvzetje predložena podrobna navodila o tem, kako pripraviti nezaupno različico obrazca zahtevka za izvzetje. V navodilih je bilo podrobno opisano, kako se lahko podatki predstavijo, da se zagotovi spoštovanje zaupnosti, hkrati pa ohrani pravica drugih zainteresiranih strani do obrambe. Komisija je zato zavrnila trditev, da informacij ni bilo mogoče predložiti zaradi njihove zaupne narave.

(28) Poleg tega družba QazFanCom trditve o domnevni kršitvi zaupnosti ni podprla z dokazi; opozorila ni na nobene informacije, ki so bile objavljene v odprti dokumentaciji in naj bi se nanašale na status zahtevka za izvzetje družbe pred dopisom glede uporabe člena 18, zato je Komisija to trditev zavrnila.

(29) Na podlagi navedenega je Komisija zato sklenila, da dve družbi v Kazahstanu (QazFanCom in VFP LPP) in tri družbe v Turčiji (Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş. in Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS) niso sodelovale v smislu člena 18 osnovne uredbe in zato niso dokazale, da niso bile vpletene v dejavnosti izogibanja. Zato so bili njihovi zahtevki za izvzetje zavrnjeni.

(30) Po razkritju je družba Qazfancom trdila, da je Komisija v zvezi z njenim sodelovanjem uporabila neprilagodljiv in nekonstruktiven pristop ter iz strogo postopkovnih razlogov zavrnila obravnavo predloženih dokumentov. Družba Qazfancom je Komisijo pozvala, naj preuči dokumente, ki so bili predloženi decembra 2023, saj je imela po njenem mnenju za to dovolj časa, ker je bil rok za sprejetje končne odločitve šele maja 2024. Poleg tega je zaprosila za zaslišanje pred službami Komisije in pred pooblaščencem za zaslišanje. Zahtevek za zaslišanje pred službami Komisije je bil sprejet, čeprav je bil predložen po roku, določenem v dokumentu o razkritju. Zaslišanje pred pooblaščencem za zaslišanje je potekalo 2. in 3. aprila 2024, pooblaščenec za zaslišanje pa je ugotovil, da se vprašanja, ki jih je izpostavila zainteresirana stran, niso nanašala na procesne pravice, kot so opredeljene v mandatu pooblaščenca za zaslišanje v trgovinskih postopkih, temveč na pojasnila v zvezi z uporabo člena 18(1), zato ni bilo priporočeno nobeno posebno nadaljnje ukrepanje.

(31) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 26, je Komisija družbi Qazfancom odobrila več podaljšanj rokov za predložitev vseh zahtevanih informacij v skladu s členom 3(2) uredbe o začetku preiskave in členom 6(2) osnovne uredbe, kot je podrobno obrazloženo v dopisu glede uporabe člena 18 z dne 17. novembra 2024. Komisija zaradi rokov preiskave in dejstva, da družba Qazfancom v predvidenih rokih ni predložila potrebnih informacij, na podlagi katerih bi Komisija lahko ugotovila, ali je bila vpletena v prakse izogibanja, ni mogla upoštevati nobenih informacij, predloženih po teh rokih.

(32) Komisija je 20. marca 2024 opravila zaslišanje s predstavniki družbe Qazfancom, na katerem je družba dodatno pojasnila svoje pripombe po razkritju. Vendar družba Qazfancom ni predložila nobene nove utemeljene trditve, ampak je predvsem ponovila, da je sodelovala po svojih najboljših močeh. Zato je Komisija potrdila svoj sklep iz uvodne izjave 29.

(33) Družba Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS je po razkritju trdila, da je oktobra 2023 predložila veliko informacij, tiste informacije, ki jih ni predložila, pa je vodstvo štelo za zaupne.

(34) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 27, so bila po mnenju Komisije vsem znanim proizvajalcem izvoznikom vezanih plošč iz brezovega lesa s sedežem v Kazahstanu in Turčiji predložena podrobna navodila o tem, kako pripraviti nezaupno različico obrazca zahtevka za izvzetje. Komisija je zato zavrnila trditev, da informacij ni bilo mogoče predložiti zaradi njihove zaupne narave.

(35) Komisija je izvedla preveritvene obiske v prostorih naslednjih družb:

— Favorit LLP (Kazahstan)

— Semipalatinsk Wood Processing LLP (Kazahstan)

— Severnyi Fanernyi Kombinat LLP (Kazahstan)

— Intur Construction Tourism and Forest (Turčija)

(36) Komisija je analizirala tudi informacije iz izpolnjenih vprašalnikov sodelujočih uvoznikov, da bi navzkrižno preverila informacije, zbrane med preverjanjem.

(37) Komisija se je po preverjanjih na kraju samem odločila, da bo ugotovitve v zvezi z zahtevki kazahstanskih družb Favorit LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP in Severnyi Fanernyi Kombinat LLP za izvzetje v skladu s členom 18 osnovne uredbe sprejela na podlagi najboljših razpoložljivih dejstev, o čemer so bile družbe obveščene 22. januarja 2024, 26. januarja 2024 oziroma 22. januarja 2024. Podrobna analiza in ocena turške družbe Intur Construction Tourism and Forest sta v oddelku 4 spodaj.

(38) Glede na navedeno ([7]) je Komisija menila, da je bilo sodelovanje v obeh državah slabo in da morajo ugotovitve za obe državi temeljiti na statističnih podatkih.

2.2 **Splošne ugotovitve**

(39) V skladu s členom 13(1) osnovne uredbe mora Komisija analizirati, ali so izpolnjeni naslednji pogoji:

— ali se je vzorec trgovanja med Rusijo, Kazahstanom, Turčijo in Unijo spremenil;

— ali je do te spremembe prišlo zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katere ni bilo zadostnega vzroka in niso bili gospodarsko upravičeni, z izjemo uvedbe veljavnih protidampinških ukrepov;

— ali obstajajo dokazi o škodi oziroma ali so bili popravljalni učinki veljavnih protidampinških ukrepov oslabljeni v smislu cen in/ali količin izdelka v preiskavi ter

— ali obstajajo dokazi o dampingu, ki se nanašajo na normalne vrednosti, predhodno ugotovljene za zadevni izdelek.

(40) Poleg praks izogibanja, ki vključujejo pretovarjanje vezanih plošč prek Kazahstana in Turčije, je Komisija preiskala tudi, ali so se za izogibanje protidampinškim ukrepom uporabljale prakse, ki vključujejo dejavnosti sestavljanja/končne izdelave. Menila je, da prakse, kot je proizvodnja vezanih plošč iz brezovega lesa iz ruskih vhodnih materialov (brezovih hlodov in furnirja), pomenijo dejavnosti sestavljanja ali končne izdelave v smislu člena 13(2). Komisija je zato posebej analizirala merila iz člena 13(2), zlasti:

([7]) V obdobju poročanja je družba Intur Construction Tourism and Forest (edina sodelujoča družba) v Unijo izvozila [2 000–3 000] m^3, kar je predstavljalo [5–10] % celotnega uvoza iz Turčije.

— ali se je dejavnost sestavljanja/končne izdelave začela ali znatno okrepila po tem ali pa neposredno pred tem, ko se je začela protidampinška preiskava, in ali zadevni deli prihajajo iz države, ki je predmet teh ukrepov, ter

— ali ti deli predstavljajo 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka in ali je dodana vrednost delov, vnesenih tekom dejavnosti sestavljanja ali končne izdelave, večja od 25 % proizvodnih stroškov.

2.3 **Sprememba vzorca trgovanja**

2.3.1 *Sprememba vzorca trgovanja med Unijo, Rusijo in Turčijo*

(41) Preglednica 1 prikazuje gibanje uvoza vezanih plošč iz brezovega lesa v Unijo v obdobju preiskave:

Preglednica 1

Uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa iz Rusije, Kazahstana in Turčije v Unijo (v m³)

	2019	2020	2021	2022	OP
Rusija	809 267	763 783	959 000	503 140	51 398
Indeks (izhodišče = 2019)	*100*	*94*	*119*	*62*	*6*
Tržni delež	44,2 %	41,7 %	52,4 %	31,8 %	4,2 %
Kazahstan	0	0	0	29 225	97 068
Indeks (izhodišče = 2022)				*100*	*332*
Tržni delež	0	0	0	1,8 %	7,9 %
Turčija	4 094	3 001	1 536	15 619	33 832
Indeks (izhodišče = 2019)	*100*	*73*	*38*	*381*	*826*
Tržni delež	0,2 %	0,2 %	0,1 %	1,0 %	2,8 %

Vir: Comext, pritožnikove ocene prodaje v EU.

(42) Iz preglednice 1 je razvidno, da se je leta 2022, tj. po uvedbi protidampinških dajatev na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa iz Rusije novembra 2021, uvoz iz Rusije v Unijo v primerjavi z letom 2019, tj. obdobjem pred začetkom prvotne preiskave, zmanjšal za skoraj 40 %. V obdobju poročanja se je uvoz v primerjavi z letom 2019 še dodatno zmanjšal za 94 %.

(43) V letih 2019, 2020 in 2021 ni bilo uvoza vezanih plošč iz brezovega lesa iz Kazahstana v Unijo. Uvoz v Unijo se je začel šele aprila 2022, tj. po uvedbi protidampinških dajatev za Rusijo novembra 2021. V obdobju poročanja se je uvoz več kot potrojil v primerjavi z letom 2022 in dosegel več kot 97 000 m³.

(44) Leta 2019 je uvoz iz Turčije znašal le približno 4 000 m³. Med letoma 2019 in 2021 se je uvoz zmanjšal za več kot 60 %. Leta 2022, po uvedbi protidampinških dajatev za Rusijo novembra 2021, se je uvoz v primerjavi z letom 2019 povečal za skoraj štirikrat, v obdobju poročanja pa več kot osemkrat.

2.3.2 *Sprememba vzorca trgovanja med Rusijo in Kazahstanom*

(45) Preglednica 2 prikazuje gibanje uvoza vezanih plošč iz brezovega lesa ter brezovih hlodov in furnirja iz Rusije v Kazahstan v obdobju preiskave (v m³):

Preglednica 2

	2019	2020	2021	2022	OP
Vezane plošče iz brezovega lesa	0	0	0	171 277	275 899
Indeks				*100*	*161*

Hlodi	0	0	0	11 120	27 202
Indeks				*100*	*245*
Furnir	0	0	0	4 480	16 686
Indeks				*100*	*372*

Vir: podatkovna zbirka Global Trade Atlas.

(46) Iz preglednice 2 je razvidno, da se je uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa ter brezovih hlodov in furnirja (glavnih vhodnih materialov za proizvodnjo vezanih plošč iz brezovega lesa) iz Rusije v Kazahstan začel šele leta 2022.

(47) V obdobju poročanja se je uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa povečal za več kot 60 %. Med letom 2022 in obdobjem poročanja se je znatno povečal tudi uvoz hlodov in furnirja, uvoz furnirja za skoraj štirikrat.

2.3.3 *Sprememba vzorca trgovanja med Rusijo in Turčijo*

(48) Preglednica 3 prikazuje gibanje uvoza vezanih plošč iz brezovega lesa ter brezovih hlodov in furnirja iz Rusije v Turčijo v obdobju preiskave (v m^3):

Preglednica 3

	2019	2020	2021	2022	OP
Vezane plošče iz brezovega lesa	14 749	21 600	21 620	60 231	120 073
Indeks	*100*	*146*	*147*	*408*	*814*
Hlodi			1 752	2 012	
Indeks			*100*	*115*	
Furnir	10 462	23 260	40 096	71 672	109 977
Indeks	*100*	*222*	*383*	*685*	*1 051*

Vir: podatkovna zbirka Global Trade Atlas.

(49) Iz preglednice 3 je razvidno, da so se vezane plošče iz brezovega lesa začele uvažati iz Rusije v Turčijo že leta 2019, vendar v razmeroma majhnih količinah. Med letoma 2021 in 2022 se je uvoz potrojil. Največ se je povečal med letom 2022 in obdobjem poročanja, ko se je podvojil in dosegel več kot 120 000 m^3. Kar zadeva količino, se je uvoz vezanih lesenih plošč v primerjavi z letom 2021 (obdobje pred uvedbo ukrepov) povečal za šestkrat.

(50) Hkrati se je v primerjavi z letom 2019 povečal tudi uvoz hlodov in furnirja. Medtem ko se uvoz hlodov med letom 2021 in obdobjem poročanja ni povečal, se je uvoz furnirja med letom 2019 in obdobjem poročanja povečal za več kot desetkrat. V obdobju poročanja se je uvoz furnirja v primerjavi z letom 2021 povečal za 2,5-krat.

2.3.4 *Sklep*

(51) Navedeno gibanje uvoza iz Rusije, Kazahstana in Turčije jasno kaže na spremembo vzorca trgovanja po uvedbi ukrepov za uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa. Medtem ko je uvoz iz Rusije skoraj izginil, se je uvoz iz Kazahstana in Turčije znatno povečal. Hkrati so se znatno povečali trgovinski tokovi vezanih plošč iz brezovega lesa ter brezovih hlodov in furnirja med Rusijo in Kazahstanom ter Rusijo in Turčijo.

(52) Komisija je zato sklenila, da zmanjšanje uvoza iz Rusije ter vzporedno povečanje uvoza iz Kazahstana in Turčije pomenita spremembo vzorca trgovanja med temi državami v smislu člena 13(1) osnovne uredbe.

2.4 **Narava praks izogibanja**

(53) V skladu s členom 13(1) osnovne uredbe mora do spremembe vzorca trgovanja priti zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katere ni zadostnega vzroka in niso gospodarsko upravičeni, z izjemo uvedbe dajatve. Praksa, postopek ali dejavnost med drugim vključujejo pošiljanje izdelka, za katerega veljajo obstoječi ukrepi, prek tretjih držav in dejavnosti sestavljanja/končne izdelave v tretji državi v skladu s členom 13(2) osnovne uredbe.

(54) Kot je bilo ugotovljeno v oddelku 2.1.4, je morala Komisija zaradi nizke stopnje sodelovanja svoje ugotovitve v zvezi z obstojem in naravo praks izogibanja v skladu s členom 18 osnovne uredbe sprejeti na podlagi razpoložljivih dejstev.

(55) V skladu z dokazi v zahtevku, ki jih je Komisija potrdila med preiskavo, so bile vezane plošče iz brezovega lesa, proizvedene v Rusiji, izvožene v Turčijo oziroma Kazahstan. Posrednik v Turčiji oziroma Kazahstanu je vezane plošče iz brezovega lesa ponovno izvozil v Unijo kot samostojno serijo ali pa ji je dodal lokalno proizvedene vezane plošče iz brezovega ali drugih vrst lesa. Poleg tega so se nekatere družbe v Kazahstanu in Turčiji izognile protidampinškim ukrepom za vezane plošče iz brezovega lesa iz Rusije s proizvodnjo vezanih plošč iz brezovega lesa iz vhodnih materialov iz Rusije, za kar je bilo v smislu pogojev iz člena 13(2) osnovne uredbe ugotovljeno, da pomeni dejavnost sestavljanja/končne izdelave (glej oddelek 2.7) ([8]).

(56) Poleg tega je količina uvoza v Unijo iz Turčije in Kazahstana v obdobju poročanja presegla proizvodnjo v obeh državah, ki je bila v obdobju poročanja ocenjena na približno 17 000 do 20 000 m^3 oziroma približno 69 000 m^3 ([9]). Ta uvoz torej ni mogel vključevati samo vezanih plošč iz brezovega lesa kazahstanskega ali turškega porekla ([10]).

(57) Prakse pretovarjanja ruskih vezanih lesenih plošč v obdobju poročanja prek Turčije in Kazahstana so bile nadalje dokazane s številnimi elektronskimi sporočili in cenovnimi ponudbami uvoznikov in trgovcev ([11]). Informacije, ki so jih predložili sodelujoči uvozniki, so dokazovale tudi, da so se vezane plošče iz Rusije prodajale na trgu Unije in da je prodaja potekala prek verige številnih trgovcev ([12]).

(58) V Kazahstanu sta prakse izogibanja olajšala geografska bližina Rusiji in dejstvo, da so bile družbe povezane z ruskimi proizvajalci vezanih plošč iz brezovega lesa ali vhodnih materialov. Poleg tega se je po navedbah dveh proizvajalcev izvoznikov trgovalo s kazahstanskimi potrdili o poreklu in se jih zlorabljalo v zvezi z vezanimi ploščami ruskega porekla.

2.5 **Nezadosten vzrok ali gospodarska upravičenost**

(59) Poleg večjih stroškov prevoza, povezanih s pretovarjanjem vezanih plošč iz brezovega lesa v Kazahstanu in Turčiji, je za uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa iz Rusije v Turčijo v obdobju poročanja veljala običajna 7-odstotna carina, od leta 2018 pa še dodatna 20-odstotna stopnja dajatve. Zato je pretovarjanje vezanih lesenih plošč v obeh državah povzročilo dodatne stroške in ugotovljeno je bilo, da sprememba vzorca trgovanja in praks ni bila gospodarsko upravičena.

([8]) Odstavki 38 do 45 ter 71 do 77 zahtevka.

([9]) Proizvodnja v Turčiji je bila ocenjena na podlagi ocenjene proizvodne zmogljivosti (odstavek 32 zahtevka). Zato je verjetno, da je bila manjša. Proizvodnja v Kazahstanu je temeljila na izpolnjenih vprašalnikih kazahstanskih proizvajalcev in informacijah iz zahtevka (odstavek 67).

([10]) Glede na informacije iz zahtevka v Turčiji ni obsežne proizvodnje vrst brezovega lesa, ki se uporabljajo za proizvodnjo vezanih plošč, ekosistem brezovega lesa pa ni visoko produktiven.

([11]) Priloge 16 do 24 k zahtevku.

([12]) Odprti izpolnjeni vprašalniki uvoznikov.

(60) Družbi Favorit in SFK sta menili, da Komisija ni dokazala, da izogibanje izhaja iz prakse, postopka ali dejavnosti, za katere ni zadostnega vzroka niti niso gospodarsko upravičeni, z izjemo uvedbe dajatve, in sta trdili, da se je uvoz iz Kazahstana v Unijo pojavil šele po uvedbi sankcij za ruske vezane plošče, kar predstavlja edini vzrok in gospodarsko upravičuje povečanje uvoza ([13]).

(61) Komisija je menila, da so bile sankcije uvedene manj kot osem mesecev po uvedbi protidampinških dajatev in da je bil začetek sprememb v vzorcu trgovanja opazen že pred uvedbo sankcij. Uvoz iz Kazahstana (in Turčije) se je začel pred uvedbo sankcij. Poleg tega je bilo v preiskavi ugotovljeno, da je družba SFK aprila 2022, neposredno po uvedbi protidampinških dajatev in pred začetkom veljavnosti sankcij (10. julija 2022), ustanovila povezanega uvoznika v Uniji.

(62) Komisija je zato sklenila, da za pošiljanje vezanih plošč iz brezovega lesa prek Kazahstana in Turčije ni bilo drugega ustreznega vzroka ali gospodarske upravičenosti, razen izogibanja dajatvam.

2.6 **Začetek ali znatna okrepitev praks iz člena 13(2)**

(63) Člen 13(2) osnovne uredbe določa, da se je dejavnost sestavljanja/končne izdelave začela ali znatno okrepila po tem ali pa neposredno pred tem, ko se je začela protidampinška preiskava, zadevni deli pa prihajajo iz države, ki je predmet protidampinških ukrepov.

(64) Zaradi nizke stopnje sodelovanja v obeh državah je Komisija svoje ugotovitve o začetku ali znatni okrepitvi praks, opredeljenih kot dejavnost sestavljanja ali končne izdelave, sprejela na podlagi najboljših razpoložljivih dejstev v smislu člena 18 osnovne uredbe.

(65) Statistični podatki, kot so povzeti v oddelku 2.3, so jasno pokazali, da so se dejavnosti sestavljanja in končne izdelave ter poznejši uvoz v Unijo začeli po uvedbi protidampinških dajatev novembra 2021. Zato je Komisija sklenila, da se je dejavnost sestavljanja začela po uvedbi protidampinških dajatev.

2.7 **Vrednost delov in dodana vrednost**

(66) Člen 13(2)(b) osnovne uredbe določa, da je, kar zadeva dejavnosti sestavljanja, še en pogoj za ugotovitev izogibanja to, da vrednost delov (v tem primeru iz Kazahstana in Turčije) predstavlja 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka ter da je dodana vrednost, za katero se poveča vrednost delov, vnesenih tekom dejavnosti sestavljanja ali končne izdelave, manjša od 25 % proizvodnih stroškov.

(67) Nekateri kazahstanski in turški proizvajalci so v obdobju poročanja glavne vhodne materiale kupovali v Rusiji (brezovi hlodi ali brezov furnir, proizveden iz hlodov, in smola). Ker hlodi, furnir in smola predstavljajo 100 % vhodnih materialov, je vrednost vhodnih materialov (vnesenih delov) presegla prag 60 %.

(68) To so potrdile ugotovitve o sodelujočem turškem proizvajalcu, ki proizvaja vezane plošče iz brezovega lesa iz ruskega furnira (za podrobnosti glej oddelek 4). Ugotovitve za to družbo so nadalje pokazale, da je bila dodana vrednost pod 25-odstotnim pragom, določenim v členu 13(2)(b) osnovne uredbe. Zato je Komisija sklenila, da je izpolnjeno tudi drugo merilo iz člena 13(2)(b) osnovne uredbe.

(69) Družba SFK je trdila, da se je ta preiskava začela le na podlagi domnevno zadostnih dokazov o pretovarjanju vezanih plošč ruskega porekla, vendar v dokumentaciji ni dokazov, ki bi v zvezi s spremembo vzorca trgovanja izhajali iz dejavnosti sestavljanja ali končne izdelave. Družba SFK je menila, da Komisija ni imela druge izbire, kot da podatke družbe SFK upošteva kot razpoložljiva dejstva, ki so po njenem mnenju dokazovala, da je dodana vrednost znatno presegala 25 % skupnih proizvodnih stroškov.

([13]) Prepoved uvoza izdelkov iz poglavja 44 (vključno s vezanimi ploščami iz brezovega lesa) iz Rusije je začela veljati 10. julija 2022 (https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/576/oj?locale=sl).

(70) Komisija je razmišljala, da bi lahko, kot je določeno v uredbi o začetku preiskave (oddelek D), preiskala tudi druge prakse izogibanja, če bi bile ugotovljene med preiskavo. V tej zadevi, kot je navedeno v oddelku 2.2, je Komisija preiskala tudi dejavnosti sestavljanja/končne izdelave in sklenila, da se je ukrepom za uvoz iz Rusije v Kazahstanu in Turčiji med drugim izogibalo z dejavnostmi sestavljanja ali končne izdelave.

2.8 **Oslabitev popravljalnega učinka protidampinške dajatve**

(71) Komisija je v skladu s členom 13(1) osnovne uredbe preverila, ali je uvoz izdelka v preiskavi oslabil popravljalne učinke trenutno veljavnih ukrepov v smislu količin in cen.

(72) Kar zadeva količine, je tržni delež uvoza iz Kazahstana v obdobju poročanja predstavljal približno 7,9 % potrošnje Unije, medtem ko v obdobju prvotne preiskave ni bilo uvoza ([14]). Za Turčijo se je tržni delež povečal z 0,2 % v obdobju prvotne preiskave na 2,8 % v obdobju poročanja. Po mnenju Komisije je bil obseg uvoza znaten.

(73) Kar zadeva cene, je Komisija primerjala povprečno neškodljivo ceno, kot je bila določena v prvotni preiskavi in prilagojena glede na povečanje stroškov med obdobjem prvotne preiskave in obdobjem poročanja, pri čemer so bile tehtane povprečne izvozne cene CIF določene na podlagi statističnih podatkov Eurostata in ustrezno prilagojene tako, da so vključevale običajne carine (7 % za Kazahstan in nič za Turčijo) in stroške po carinjenju, ocenjene na 5 % ([15]). Ta primerjava cen je pokazala obstoj nelojalnega nižanja ciljnih cen v višini 66,4 % za Kazahstan in 18,9 % za Turčijo.

(74) Komisija je primerjala tudi cene uvoza, kot so bile določene zgoraj, s cenami industrije Unije. Ta primerjava cen je pokazala obstoj nelojalnega nižanja prodajnih cen v višini 36,7 % za Kazahstan in 14,6 % za Turčijo ([16]).

(75) Komisija je sklenila, da je uvoz iz Kazahstana in Turčije v obdobju poročanja oslabil obstoječe ukrepe v smislu količin in cen.

(76) Družbi Favorit in SFK sta trdili, da Komisija v nasprotju s členi od 3.1 do 3.5 protidampinškega sporazuma ni opredelila znatne škode ali grožnje znatne škode za industrijo Unije.

(77) Komisija je menila, da člen 13(1) osnovne uredbe zahteva analizo, ali uvoz slabi popravljalne učinke dajatve, ne pa analizo o ponovitvi škode. Kot je navedeno v uvodni izjavi 13, je bilo dejstvo, da je ta uvoz povzročil škodo industriji Unije ter da je obstajala vzročna zveza med tem uvozom in škodo, ugotovljeno že v prvotni uredbi. Zato v preiskavi proti izogibanju analiza škode, grožnje škode in vzročne zveze ni bila potrebna. Komisija je zato trditev zavrnila.

2.9 **Dokazi o dampingu**

(78) Komisija je v skladu s členom 13(1) osnovne uredbe preučila tudi, ali so obstajali dokazi o dampingu, ki so se nanašali na normalne vrednosti, ki so bile predhodno ugotovljene za podobni izdelek.

(79) V ta namen so bile izvozne cene določene na podlagi podatkov Eurostata in cen franko tovarna ter primerjane z normalnimi vrednostmi, ugotovljenimi v prvotni preiskavi, ustrezno prilagojenimi inflaciji.

(80) Na podlagi primerjave normalnih vrednosti, predhodno ugotovljenih za podobni izdelek, in izvoznih cen so bili pridobljeni dokazi za damping pri uvozu iz Kazahstana in Turčije.

([14]) Potrošnja je bila določena na podlagi ocen celotne prodaje v EU in uvoza v OP.
([15]) Priloga 26 k zahtevku.
([16]) Cene Unije temeljijo na informacijah iz zahtevka (Priloga 26).

(81) Po razkritju sta se družbi Favorit in SFK sklicevali na prvi stavek spremnega dopisa k dokumentu o splošnem razkritju, v katerem je bil omenjen predlog, da se „uvedejo dokončni protidampinški ukrepi za uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa, poslanih iz Kazahstana“. Na podlagi tega sta trdili, da je bila ugotovitev o obstoju dampinga nezakonita, ker je bilo treba stopnjo dampinga izračunati s primerjavo normalne vrednosti, ugotovljene v Kazahstanu, z izvoznimi cenami iz Kazahstana. Trdili sta tudi, da je Komisija primerjala normalne vrednosti in izvozne cene, določene v različnih obdobjih. Po njunem mnenju je bila prilagoditev normalne vrednosti glede na inflacijo izvedena s sklicevanjem na publikacije o cenah vezanih plošč iz brezovega lesa v tretji državi, tj. v Rusiji, zato ni odražala tržnih razmer v Kazahstanu. Trdili sta tudi, da je Komisija primerjala normalne vrednosti in izvozne cene na različnih stopnjah trgovine. Nazadnje sta trdili, da Komisija pri svojih izračunih dampinga ni upoštevala kontrolnih številk izdelka.

(82) Komisija je pojasnila, da je bila v spremnem dopisu res napačno uporabljena beseda „uvedejo“ namesto „razširijo“. Vendar je šlo zgolj za pisno pomoto. Iz samega dokumenta o razkritju je bilo razvidno, da se je spremni dopis nanašal na ugotovitve, na podlagi katerih je Komisija nameravala razširiti protidampinške dajatve, uvedene na uvoz iz Rusije, na uvoz iz Kazahstana in Turčije, ne pa uvesti nove protidampinške dajatve. Kot je določeno v členu 13(1) osnovne uredbe, je osnovni pogoj, da morajo obstajati dokazi o dampingu, ki se nanašajo na normalne vrednosti, ki so bile predhodno ugotovljene za podobni izdelek. Na tej podlagi je normalna vrednost temeljila na normalni vrednosti, ugotovljeni v prvotni preiskavi v zvezi z uvozom iz Rusije, ustrezno prilagojeni glede na inflacijo, ki se je primerjala z izvoznimi cenami iz Kazahstana, prilagojenimi na raven cen franko tovarna. To je bilo izvedeno na ravni celotne države. V členu 13 osnovne uredbe ni zahteve po izvedbi take primerjave na ravni posameznih vrst izdelka. Komisija je zato trditve zavrnila.

3. **Ukrepi**

(83) Komisija je na podlagi zgornjih ugotovitev sklenila, da so bili protidampinški ukrepi, uvedeni na uvoz vezanih plošč s poreklom iz Rusije predmet izogibanja z uvozom izdelka v preiskavi, poslanega iz Kazahstana in Turčije.

(84) Zato bi bilo treba v skladu s členom 13(1) osnovne uredbe veljavne protidampinške ukrepe razširiti na uvoz izdelka v preiskavi.

(85) V skladu s členom 13(1), drugi odstavek, osnovne uredbe bi moral biti ukrep, ki ga je treba razširiti, tisti, ki je določen v členu 1(2) Izvedbene uredbe (EU) 2021/1930 za „vse druge družbe“, tj. dokončna protidampinška dajatev v višini 15,8 %, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije pred plačilom carine.

(86) V skladu s členom 13(3) osnovne uredbe, ki določa, da bi se moral kakršen koli razširjen ukrep uporabljati za uvoz, za katerega je pri vstopu v Unijo veljala registracija, uvedena z uredbo o začetku preiskave, je treba za zadevni registrirani uvoz izdelka v preiskavi pobrati dajatve.

(87) Družbi Favorit in SFK sta zahtevali, da se v morebitni uredbi o razširitvi dajatev izrecno navede, da se nobena dejstva o izogibanju, kot so bila ugotovljena v okviru te preiskave, ne bi smela razumeti kot ugotovitev o izogibanju v smislu omejevalnih ukrepov EU zaradi ruske invazije na Ukrajino ali nakazovati na kakršno koli tako ugotovitev.

(88) Komisija je potrdila, da je bila pravna podlaga za preiskavo osnovna uredba, zlasti člen 13 osnovne uredbe, in da so se ugotovitve iz te uredbe nanašale na izogibanje protidampinškim dajatvam, uvedenim na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa iz Rusije novembra 2021.

4. **Zahtevki za izvzetje**

(89) Kot je navedeno v oddelku 1.7, je Komisija ocenila zahtevke proizvajalcev izvoznikov iz Kazahstana in Turčije za izvzetje.

4.1 **Kazahstan**

4.1.1 *Ugotovitve v zvezi z družbo Favorit*

(90) Službe Komisije so med preveritvenim obiskom v prostorih družbe Favorit in njenih povezanih družb ugotovile, da računovodske evidence družbe Favorit niso zanesljive, saj njihove točnosti ni bilo mogoče potrditi z nobenim neodvisno revidiranim dokumentom. Zato Komisija ni mogla zanesljivo določiti obsega poslovanja družbe Favorit na podlagi nobenega uradnega dokumenta, prav tako pa tudi ni bilo neodvisno revidiranih računovodskih izkazov. Na podlagi računovodskih evidenc Komisija ni mogla zanesljivo določiti skupnih nakupov vhodnih materialov, skupnih nakupov končnega izdelka, celotne proizvodnje in celotnega obsega prodaje. Vse te informacije so potrebne za oceno zahtevka za izvzetje v skladu s členom 13(4) osnovne uredbe. Informacije, ki jih ni bilo mogoče preveriti, so se nanašale na večji del nakupov vhodnih materialov in zadevnega izdelka, vključno s količinami in vrednostmi nakupov in nadaljnje prodaje ruskih vezanih plošč in furnirja iz brezovega lesa ter informacije v zvezi s stroški in prodajo. Zato Komisija ni mogla ugotoviti in potrditi popolnosti podatkov o količini in viru vezanih plošč iz brezovega lesa, izvoženih v Unijo, ter tako potrditi, ali so bile vse vezane plošče iz brezovega lesa, ki jih je družba Favorit kupila v Rusiji, prodane naprej izključno na domačem trgu, kot trdi družba Favorit.

(91) Komisija je nato analizirala, ali bi bilo na podlagi člena 18(3) osnovne uredbe mogoče uporabiti nekatere informacije družbe Favorit. Kadar informacije, ki jih predloži zainteresirana stran, niso idealne v vseh pogledih, se jih v skladu s členom 18(3) osnovne uredbe vseeno ne sme zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso take, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stran delovala po svojih najboljših zmožnostih. V skladu z ustaljeno sodno prakso je iz besedila te določbe razvidno, da je treba te štiri pogoje uporabiti kumulativno. Če torej ni izpolnjen le eden od njih, te določbe ni mogoče uporabiti, zadevnih informacij pa ni mogoče upoštevati ([17]).

(92) V obravnavani zadevi je Komisija menila, da vseh informacij, ki jih je predložila družba Favorit, ni mogoče šteti za preverljive. Ker ni zanesljivega računovodstva, ni bilo mogoče zanesljivo določiti količine in vira vezanih plošč, ki jih je družba Favorit prodala na trgu Unije. Zato zgolj delna uporaba informacij, ki jih je predložila družba Favorit, ni omogočala razumno točne ugotovitve o tem, ali je družba Favorit vezane plošče iz brezovega lesa, ki jih je kupila v Rusiji, preprodajala na trg Unije.

(93) Komisija je upoštevala tudi druge dejavnike, kot so odsotnost ločenih skladišč ali vsaj jasno razločenih prostorov in/ali označevanja končnega izdelka kot vezanih plošč iz brezovega lesa iz lastne proizvodnje in kupljenih vezanih plošč iz brezovega lesa, dejstvo, da vezane plošče iz brezovega lesa, namenjene za domači trg, sploh niso bile označene, ter odsotnost preverljivih evidenc o gibanju zalog v skladiščih družbe. Družba je večino ruskih vezanih plošč iz brezovega lesa kupila prek domačih trgovcev, zato njihove količine ni bilo mogoče zanesljivo določiti, saj ti nakupi niso bili zabeleženi v nobenem uradnem dokumentu. Nadaljnja prodaja je potekala prek treh trgovcev, dveh v Kazahstanu in enega zunaj Kazahstana. Trgovec zunaj Kazahstana, ki je vezane plošče iz brezovega lesa, ki jih je kupil od družbe Favorit, prodal naprej v Unijo, domnevno ni imel revidiranih računovodskih izkazov, zato informacij o količinah in posebnostih nadalje prodanih izdelkov ni bilo mogoče preveriti na podlagi nobenega uradnega dokumenta. Zaradi kombinacije vseh teh dejavnikov je Komisija menila, da je treba zavrniti vse informacije, ki jih je predložila družba Favorit.

(94) Na podlagi tega so službe Komisije družbo Favorit obvestile, da nameravajo uporabiti člen 18(1) osnovne uredbe in sprejeti ugotovitve na podlagi „razpoložljivih dejstev“, uporabljenih za državo kot celoto in povzetih v oddelku 2.

([17]) Glej sodbo z dne 19. marca 2015, City Cycle Industries/Svet, T 413/13, neobjavljena, EU:T:2015:164, točka 120 in navedena sodna praksa.

(95) Družba Favorit se s temi ugotovitvami ni strinjala. Menila je, da ni podlage za uporabo člena 18(1) ali 18(3) osnovne uredbe, saj je v celoti sodelovala v preiskavi, predložila vse potrebne podatke, ki jih je zahtevala Komisija, ter uspešno dokazala, da vezanih plošč iz brezovega s poreklom iz Rusije ni prodajala naprej v Unijo.

(96) Družba Favorit je trdila, da je dejanski proizvajalec in da je vložila veliko truda v izpolnjevanje vprašalnika, kar je bilo zapleteno zaradi dejstva, da nima računovodskih izkazov, in zaradi omejitev njenega računovodskega sistema.

(97) Po razkritju je družba Favorit ponovno trdila, da Komisija ni upoštevala dejstva, da je imela težave, ker je majhna družba z omejenim številom zaposlenih, in je imela do nje domnevno nerealistične zahteve, na primer, da predloži revidirane računovodske izkaze v 37 dneh po začetku preiskave.

(98) Družba Favorit je nadalje opozorila na dejstvo, da ji v skladu s kazahstansko zakonodajo ni treba imeti računovodskih izkazov in da je bila Komisija seznanjena s težavami, ki jih je imela pri računovodstvu, ter da je kljub temu nadaljevala preiskavo in opravila preverjanje na kraju samem. Družba Favorit je trdila, da bi morala Komisija pri analizi podatkov uporabiti objektiven standard ugotavljanja zanesljivosti računovodskih informacij, in se sklicevala na člen 15 protidampinškega sporazuma, ki določa, da je treba državam članicam STO v razvoju nameniti posebno pozornost, zato Komisija ne more uporabljati MSRP ali drugih svetovnih standardov. Sklicevala se je na primer alžirskega proizvajalca, za katerega je Komisija uporabila ta člen, ker za polovico obdobja preiskave ni imel računovodskih evidenc ([18]).

(99) Komisija ni dvomila, da je družba Favorit tudi proizvajala vezane plošče iz brezovega lesa, vendar je uporaba člena 18 temeljila na kombinaciji dejavnikov, kot je podrobno opisano v uvodnih izjavah 90 do 93. Namen preverjanja na kraju samem ni bil le preveriti zanesljivost računovodskih podatkov, ampak tudi druge informacije, ki jih je bilo mogoče preveriti le na kraju samem, kot so med drugim obstoj resnične proizvodnje, zaloge vhodnih materialov, evidence, ki morda obstajajo le v papirni obliki, fizična lokacija zalog vezanih plošč iz brezovega lesa ter ločevanje med lastno proizvodnjo in vezanimi ploščami iz brezovega lesa, kupljenimi v Rusiji. Komisija je nadalje poudarila, da dejstvo, da je bil opravljen preveritveni obisk, ne pomeni, da je treba podatke sprejeti. Zato se ni strinjala, da bi morala zato, ker podatki niso bili zavrnjeni že na začetku, te podatke sprejeti.

(100) Komisija je nadalje izpostavila, da od družb ni zahtevala računovodskih izkazov, če ti niso obstajali in če nacionalna zakonodaja ni določala, da jih je treba pripraviti, niti ni zahtevala, da so informacije, ki jih je bilo treba predložiti, skladne z MSRP ali drugimi računovodskimi standardi, če tega ni določala nacionalna zakonodaja zadevne države. Zato razlog za uporabo člena 18 ni bila neskladnost računovodstva družbe Favorit z računovodskimi standardi, temveč dejstvo, da računovodske evidence, ki jih je vodila, niso bile zanesljive in da ni bilo mogoče preveriti točnosti informacij, ki jih je predložila skupaj s svojim zahtevkom za izvzetje. Zato družba Favorit ni mogla dokazati, da ni bila vpletena v prakse izogibanja.

(101) Brez poseganja v načelo, da je treba zakonitost protidampinških ukrepov presojati glede na veljavno pravo, in ne glede na domnevno preteklo upravno prakso, je Komisija nadalje izpostavila, da se je v primeru alžirskega proizvajalca odločila, „da bo uporabila podatke družbe, če so se šteli za dovolj zanesljive in če niso bistveno vplivali na rezultat“ ([19]). Sklep glede podatkov družbe Favorit je bil nasproten v primerjavi s položajem alžirskega proizvajalca – Komisiji se podatki družbe Favorit za noben del obdobja preiskave niso zdeli dovolj zanesljivi, njihova točnost pa je neposredno vplivala na izid. Zato trditev družbe Favorit po mnenju Komisije ni bila utemeljena.

([18]) Uredba Komisije (ES) št. 617/2000 z dne 16. marca 2000 o uvedbi začasnih protidampinških dajatev na uvoz raztopin sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Alžirije, Belorusije, Litve, Rusije in Ukrajine ter o začasnem sprejetju zaveze, ki jo je ponudil proizvajalec izvoznik iz Alžirije (UL L 75, 24.3.2000, str. 3, uvodna izjava 10).

([19]) Uredba Komisije (ES) št. 617/2000, uvodna izjava 10.

(102) Družba Favorit je tudi menila, da v dopisu glede uporabe člena 18 ni bilo navedeno, kaj točno je sprožilo uporabo člena 18(1) in 18(3) osnovne uredbe. Trdila je, da je predložila vse zahtevane informacije in da se zato člen 18(1) ne uporablja. Poleg tega je menila, da Komisija člena 18(3) osnovne uredbe ne more uporabiti samo zato, ker njeni podatki niso bili idealni v vseh pogledih. Nazadnje, Komisija naj bi se motila glede tega, da se je uporabljal člen 18(1), ker pogoji iz člena 18(3) niso bili izpolnjeni. Menila je, da člen 18(1) in 18(3) obravnavata različne razmere in da se ne uporabljata odvisno eden od drugega.

(103) Poleg tega je družba Favorit trdila, da je namen Komisije, da njenih podatkov ne upošteva v celoti, očitno v nasprotju z odstavkom 3 Priloge II k protidampinškemu sporazumu. Sklicevala se je na poročilo pritožbenega organa v zadevi ZDA – vroče valjano jeklo ([20]), v katerem je navedeno, da preiskovalni organi v skladu z odstavkom 3 Priloge II morajo uporabiti informacije, če so izpolnjeni trije pogoji, in sicer, da so te informacije preverljive, ustrezno predložene, da se lahko brez nepotrebnih težav uporabijo v preiskavi, in da so predložene pravočasno. Iz tega sledi, da preiskovalni organi pri odločanju ne morejo zavrniti predloženih informacij, če so ti pogoji izpolnjeni. Družba Favorit je trdila, da so bili ti pogoji v tej zadevi izpolnjeni, saj je Komisija preverila več dokumentov, iz katerih je bilo razvidno, da ni bilo izogibanja. Ker je Komisija zahtevala uskladitev informacij z bruto bilanco, kar so družba Favorit in njene povezane družbe tudi storile, je bila dolžna upoštevati te informacije, preden je uporabila razpoložljiva dejstva. Po razkritju je družba Favorit ponovila podobne argumente.

(104) Komisija je ponovno izpostavila, da so bili razlogi za uporabo člena 18 osnovne uredbe podrobno opisani v dopisu glede uporabe člena 18. Poleg tega so bile informacije, zbrane med preveritvenim obiskom, navedene v poročilu o misiji, ki je bilo družbi posredovano po preveritvenem obisku. Ker predložene informacije očitno niso bile preverljive, kot je podrobno opisano v uvodnih izjavah 90 do 93, je Komisija sklenila, da pogoji za uporabo člena 18(3) niso bili izpolnjeni ([21]), svoje ugotovitve pa je sprejela samo na podlagi člena 18(1) osnovne uredbe, ne pa na podlagi obeh členov (člen 18(1) in 18(3)), kot je trdila družba Favorit.

(105) Družba Favorit je nadalje trdila, da je v zadostni meri dokazala, da ni bila vpletena v izogibanje, kar bi Komisija lahko preverila. Vse informacije so se ujemale s sistemom ERP družbe ([22]), ki ga po mnenju družbe Favorit ni bilo mogoče spremeniti retroaktivno. Poleg tega je menila, da bi lahko Komisija tudi vizualno potrdila, da je bilo blago, ki je bilo naloženo za trg Unije, isto kot blago v skladišču družbe v Uralsku. Po razkritju je družba Favorit ponovila podobne argumente.

(106) Komisija je menila, da morajo biti informacije, ki jih predložijo strani v postopku, preverljive, zanesljive in zato uporabne ter predstavljene tako, da jih je mogoče primerjati z revidiranimi poslovnimi knjigami in evidencami družbe, ki jih je predložila, ali drugimi uradnimi dokumenti. Vendar je bilo v primeru družbe Favorit ugotovljeno, da so bile informacije nepreverljive, nezanesljive in neuporabne ter da njihove točnosti ni bilo mogoče dokazati. Komisija se zato ni strinjala, da je družba Favorit dokazala, da ni bila vpletena v prakse izogibanja in da ruskih vezanih plošč iz brezovega lesa ni prodajala naprej v Unijo.

([20]) Poročilo pritožbenega organa, Združene države – Protidampinški ukrepi za nekatere izdelke iz vroče valjanega jekla iz Japonske, WT/DS184/AB/R, točka 80.

([21]) Komisija je preučila, „če so bile pomanjkljivosti take, da bi zaradi njih nastale nepotrebne težave pri sprejemanju razmeroma točnih ugotovitev glede tega, ali so bile informacije ustrezno in pravočasno predložene in preverljive, ter ali je stran ravnala po svojih najboljših močeh“. Če torej ni izpolnjen le eden od pogojev, te določbe ni mogoče uporabiti in zadevnih informacij ni mogoče upoštevati (glej sodbo z dne 19. marca 2015, City Cycle Industries/Svet, T 413/13, neobjavljena, ECLI:EU:T:2015:164, točka 120 in navedena sodna praksa).

([22]) ERP je kratica za načrtovanje virov podjetij; gre za programsko opremo, ki beleži poslovne dejavnosti podjetja.

(107) Komisija je nadalje ugotovila, da je bila količina ruskih vezanih plošč iz brezovega lesa, ki jih je kupila družba Favorit, znatna in je predstavljala [10–40] % njene prodaje ter da je bila blizu količini, ki jo je družba Favorit izvozila v Unijo. Vendar, kot je pojasnjeno zgoraj, Komisija zaradi odsotnosti zanesljivih in preverljivih računovodskih izkazov, ki bi evidentirali nadaljnjo prodajo, ni mogla potrditi niti količin niti namembnega kraja ruskih vezanih plošč iz brezovega lesa. Družba Favorit je vezane plošče prodajala naprej prek trgovcev v Kazahstanu in trgovca zunaj Kazahstana, za katere je trdila, da uradno revidirani računovodski izkazi niso potrebni. Kot je bilo pojasnjeno med preveritvenim obiskom, so ti prodajni kanali prek trgovcev družbi Favorit omogočali izvoz v Unijo. Podobno nakupov ruskih vhodnih materialov za proizvodnjo vezanih plošč in prodaje vezanih plošč iz brezovega lesa prek trgovcev ni bilo mogoče preveriti na podlagi nobenega uradnega ali neodvisno revidiranega dokumenta.

(108) Računovodske evidence družbe Favorit zato niso bile popolne in jih ni bilo mogoče preveriti. Komisija je tudi opozorila, da trditev, da sistema ERP ni bilo mogoče spremeniti retroaktivno, ni temeljila na konkretnih dokazih, temveč je bila izjava družbe, ki je ni bilo mogoče preveriti. Vsekakor Komisija ni mogla preveriti, ali so bile transakcije, evidentirane v sistemu ERP, vse transakcije družbe Favorit.

(109) Poleg tega je Komisija izpostavila, da ob obisku skladišča v Zubovsku, prostorov družbe in skladišča v Uralsku glede na evidence in druge dokaze ni bilo mogoče potrditi, da so se vezane plošče iz brezovega lesa, namenjene v Unijo, in vezane plošče iz brezovega lesa, namenjene za domači trg, hranile ločeno. V času obiska so bile zaloge zelo majhne, označenih pa jih je bil le del. Družba niti v Zubovsku niti v skladišču v Uralsku ni mogla predložiti evidenc o gibanju zalog, iz katerih bi bila razvidna izvor in namembni kraj vezanih plošč iz brezovega lesa. Nasprotno, v Zubovsku so trdili, da je (edini) zaposleni v skladišču vedel, katere vezane plošče iz brezovega lesa je treba naložiti, zato niso bile potrebne evidence ali oznake vezanih plošč, pripravljenih za prodajo. Čeprav je družba skladišče v Uralsku delila z drugimi družbami, naj prav tako ne bi bilo nobenih evidenc. Komisija se zato ni strinjala s trditvijo družbe Favorit, da je dejstvo, da so bili tovorki z oznako za izvoz v Unijo, podobni tistim, ki jih je Komisija videla v skladišču v Uralsku, dokaz, da je vezane lesene plošče, prodane na trg Unije, proizvajala družba Favorit. Nasprotno, ker se domnevno v nobenem skladišču ni vodila evidenca in ker ni bilo ločenega prostora za vezane plošče, proizvedene v družbi Favorit, in za ruske vezane plošče, družba ni mogla dokazati, da je v Unijo izvažala samo v družbi proizvedene vezane plošče.

(110) Družba Favorit je nadalje trdila, da ima samo en sklop računovodskih izkazov, ki se izda za vse namene, vključno z davčnim računovodstvom. Trdila je, da so bili vsi nakupi evidentirani v računovodskem sistemu družbe Favorit in izkazani v davčnem računovodstvu. Poleg tega je trdila, da pomanjkljivosti v njenem računovodstvu, povezane z zanesljivostjo in preverljivostjo podatkov, niso pomembne za oceno njenega zahtevka za izvzetje. Družba Favorit je trdila, da bi bilo treba v skladu z mnenjem Sodišča v zadevi Maxcom ([23]) odobriti zahtevke za izvzetje, če so podprti z dokazi, da izvozniki, ki so vložili zahtevek, niso vpleteni v prakse izogibanja. Trdila je, da Sodišče pojma dokazov, ki jih je treba predložiti za izpolnitev relevantnega pravnega standarda, ni omejilo na določeno vrsto. Po njenem mnenju ni bilo zahteve, da morajo imeti vložniki računovodske izkaze, revidirane računovodske izkaze in „uradne račune“ ter da bi načeloma zadostoval kakršen koli dokaz.

(111) Komisija se ni strinjala, da je družba vodila le en sklop računovodskih izkazov. Nasprotno, računovodski izkazi družbe Favorit, uporabljeni za davčno računovodstvo, niso bili popolni. Ker bi morali računovodski izkazi običajno vključevati nakupe in nadaljnjo prodajo ruskih vezanih plošč iz brezovega lesa, se Komisija ni strinjala, da njihova zanesljivost ni pomembna za oceno zahtevka družbe za izvzetje. Komisija je opozorila, da je njen sklep glede uporabe člena 18 temeljil na več dejavnikih, ki so podrobno opisani v uvodnih izjavah 90 do 93, in ne na enem specifičnem dokazu. Zato je zavrnila trditev, da pomanjkljivosti v njenem računovodstvu niso bile pomembne.

([23]) Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 26. januarja 2017 v združenih zadevah C-247/15 P, C-253/15 P in C-259/15 P, točka 58.

(112) Družba Favorit je trdila tudi, da sta vprašalnik in predpreveritveni dopis vsebovala zahtevo, da se uskladijo bruto bilanca in elektronske evidence, kar je tudi storila. Menila je, da Komisija ni „podrobno navedla“, da bi morala družba Favorit poleg tega podatke povezati z nekaterimi „uradnimi računi“. Prav tako je trdila, da Komisija tudi ni opredelila, kako naj bi bile informacije strukturirane. Po njenem mnenju Komisija tako ni upoštevala dejanskih težav, ki jih je imela družba Favorit (kot je odsotnost računovodskih izkazov) in o katerih je obvestila Komisijo. Po njenem mnenju Komisija družbi Favorit ni mogla očitati domnevnega nesodelovanja.

(113) Komisija se s tem ni strinjala. Podrobno je opredelila informacije, ki jih je zahtevala, in način, kako morajo biti informacije strukturirane v vprašalniku. Prav tako je bilo v skladu z njeno običajno prakso, da se preveri točnosti informacij z navzkrižnim preverjanjem, med drugim z uradnimi računi, davčnimi napovedmi ali evidencami, ki se vodijo v tovarni. Vendar družba Favorit ni mogla predložiti uskladitve z nobenim uradnim ali neodvisno revidiranim dokumentom. Komisija je tudi ponovila, da razlog za uporabo člena 18 ni bilo to, da je družba Favorit zavrnila predložitev zahtevanih informacij, temveč dejstva, ki so podrobno pojasnjena v uvodnih izjavah 90 do 93. Komisija je zato trditev zavrnila.

(114) Družba Favorit je trdila, da je med preveritvenim obiskom prihodke v svojem modulu davčnega računovodstva uskladila s prihodki v obračunih DDV in tudi z modulom upravljanja in davčnega računovodstva. Ta uskladitev je pokazala, da sta oba sklopa podatkov izvirala iz istih računov ter sta bila zato zanesljiva, točna in preverljiva. Trditev iz dopisa glede uporabe člena 18, da naj bi obstajala težava z uskladitvijo, naj bi bila tako napačna in neutemeljena ter v nasprotju z odstavkom 1 Priloge II k protidampinškemu sporazumu.

(115) Komisija je navedla, da je bil z uradnimi dokumenti usklajen le del računovodskih izkazov, kar ni moglo biti dokaz, da je družba pravilno sporočila vse preostale informacije. Komisija se zato ni strinjala, da je treba podatke sprejeti, ker se je del operacije ujemal z uradnimi računi. Kot je pojasnjeno zgoraj, je dejstvo, da vseh podatkov ni bilo mogoče uskladiti, postavilo pod vprašaj vse informacije, ki jih je predložila družba Favorit. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(116) Družba Favorit je nadalje trdila, da Komisija v dopisu glede uporabe člena 18 ni pojasnila, katera razpoložljiva dejstva namerava uporabiti in ali so taka razpoložljiva dejstva temeljila na podatkih družbe Favorit ali čem drugem. Nič v evidenci ne kaže na vpletenost družbe Favorit v pretovarjanje ali druge prakse izogibanja. Tudi če bi se uporabil člen 18(1), bi bila edina dejstva, ki bi razumno nadomestila manjkajoče informacije, podatki, ki jih je predložila družba Favorit. Ekstrapolacija ugotovitev glede izogibanja na ravni države na družbo Favorit je bila po njenem mnenju nerazumna, saj je bila taka izbira dejstev očitno namenjena kaznovanju nesodelujoče strani, kar družba Favorit ni bila.

(117) Družba Favorit je tudi menila, da je bil vsak poskus sprejetja negativnih sklepov na podlagi domnevnega nesodelovanja nezakonit v skladu s členom 6.8 protidampinškega sporazuma in členom 48 Listine o temeljnih pravicah. Trdila je, da mora Komisija v skladu z odločitvijo v zadevi Mehika – Protidampinški ukrepi za riž in poročilom odbora, Kitajska – GOES, poiskati „najboljše razpoložljive informacije“, ki morajo biti same po sebi ne samo pravilne ali uporabne, ampak tudi „najbolj ustrezne“, in da nesodelovanje ne upravičuje sprejetja neugodnih ukrepov ([24]). Družba Favorit je po razkritju ponovila isto trditev.

([24]) Poročilo pritožbenega organa, Mehika – Protidampinški ukrepi za riž, WT/DS295/AB/R, točka 289, in poročilo odbora, Kitajska – GOES, WT/DS414/R, točka 7.302.

(118) Komisija je ponovno poudarila, da podatkov družbe Favorit ni bilo mogoče uporabiti kot podlago za njene ugotovitve. Kot je pojasnjeno zgoraj, podatki, ki jih je predložila družba, niso bili preverljivi in jih zato ni bilo mogoče uporabiti niti v skladu s členom 18(3) osnovne uredbe. Kot je potrdilo Sodišče, mora vsak posamezni proizvajalec izvoznik dokazati, da je zaradi posebnega položaja upravičen do izvzetja v skladu s členom 13(4) osnovne uredbe ([25]). V skladu s tem je Komisija sklenila, da družba Favorit ni dokazala, da je dejanski proizvajalec, ki ni vpleten v dejavnosti izogibanja. V teh okoliščinah Komisija v skladu s svojo preteklo prakso ni imela druge izbire, kot da se je oprla na ugotovitve glede izogibanja na ravni države. Poleg tega člen 18(6) osnovne uredbe določa, da je lahko v primeru, da stran ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, izid preiskave „manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala“. Zato dejstvo, da je bila uporaba ugotovitev za celotno državo za družbo Favorit manj ugodna za družbo, ni bilo namenjeno kaznovanju družbe Favorit, ampak je bila to edina možnost in posledica dejstva, da njenih podatkov ni bilo mogoče uporabiti.

(119) Družba Favorit je nadalje trdila, da je predložila izkaz poslovnega izida trgovcev v Kazahstanu, prek katerih je izvažala, zato bi Komisija lahko izvedla popolno preverjanje in uskladitev. Trdila je tudi, da ta trgovca nista bila dolžna predložiti revidiranih računovodskih izkazov. Družba Favorit je trdila tudi, da se je Komisija motila glede tega, da ni predložila izkaza poslovnega izida trgovca zunaj Kazahstana. Ponovno je tudi izpostavila, da trgovcu zunaj Kazahstana ni bilo treba imeti revidiranih računovodskih izkazov.

(120) Komisija je ugotovila, da so izkazi poslovnega izida trgovcev odražali le del dejavnosti družbe Favorit in zato niso bili dokaz, da so bili pravilni vsi podatki, ki jih je predložila družba. Podobno so računovodski izkazi trgovca zunaj Kazahstana zajemali le del prodaje družbe Favorit in jih ni bilo mogoče uporabiti za preverjanje točnosti računovodskih izkazov družbe. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(121) Družba Favorit je nadalje trdila, da na podlagi dosledne prakse Komisije nesodelovanje v preiskavi proti izogibanju samo po sebi ne privede niti do ugotovitve o obstoju izogibanja niti do popolnega neupoštevanja predloženih podatkov. Sklicevala se je na preiskavo v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken iz Maroka, v kateri je bilo na podlagi sedmih vprašanj ugotovljeno, da proizvajalec ni sodeloval, vendar je Komisija sprejela njegove podatke ([26]), in preiskavo o kumarinu iz Indije ([27]), v kateri je družba Komisijo zavajala glede svoje povezanosti s svojimi trgovskimi družbami, vendar se člen 18 osnovne uredbe ni uporabil. Zato je menila, da sta namera Komisije, da uporabi razpoložljiva dejstva, in njena namera, da zavrne podatke družbe, kršitev načela nediskriminacije, v skladu s katerim je treba v podobnih razmerah ravnati enako. Družba Favorit je nadalje trdila, da je bil njen položaj podoben tistemu iz sodbe v zadevi Maxcom in da ji zato ni bilo mogoče pripisati izogibanja s sklicevanjem na izogibanje na ravni države. Družba Favorit je menila, da je predložila dokaze, da se ni posluževala izogibanja, zato Komisija zanjo ni mogla uporabiti ugotovitev na ravni države.

([25]) Glej na primer sodbo z dne 26. januarja 2017 v zadevi Maxcom/Chin Haur Indonesia, C-247/15 P, C-253/15 P in C-259/15 P, ECLI:EU:C:2017:61, točka 59.

([26]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2022/302 z dne 24. februarja 2022 o razširitvi dokončne izravnalne dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) 2020/492, kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo (EU) 2020/776, na uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (LRK), na uvoz tkanin iz steklenih vlaken, poslanih iz Maroka, ne glede na to, ali so deklarirane kot izdelki s poreklom iz Maroka ali ne, ter o zaključku preiskave glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Izvedbeno uredbo (EU) 2020/492 na uvoz tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Egipta, z uvozom tkanin iz steklenih vlaken, poslanih iz Maroka, ne glede na to, ali so deklarirane kot izdelki s poreklom iz Maroka ali ne (UL L 46, 25.2.2022, str. 49).

([27]) Uredba Sveta (ES) št. 2272/2004 z dne 22. decembra 2004 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 769/2002 o uvozu kumarina s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz kumarina, poslanega iz Indije ali Tajske, ne glede na to, ali je deklariran kot s poreklom iz Indije oziroma Tajske ali ne (UL L 396, 31.12.2004, str. 18, uvodni izjavi 11 in 12).

(122) Komisija je opozorila, da se ugotovitve sprejemajo za vsak primer posebej in da je bilo v tej zadevi, kot je podrobno pojasnjeno zgoraj, ustrezno preučeno, ali je mogoče uporabiti celoten nabor podatkov ali le specifične informacije, ali so manjkajoče informacije znatno vplivale na izid preiskave in ali bi Komisija brez teh informacij lahko prišla do razumne ugotovitve. Poleg tega so se dejstva v zadevah, ki jih je navedla družba Favorit, v več pogledih popolnoma razlikovala. Zlasti je bil v drugih zadevah poslovni model zadevnih družb drugačen in ni bilo težav zaradi neobstoja revidiranih računovodskih izkazov. Zato se Komisija ni strinjala, da je treba v obravnavani zadevi uporabiti enak pristop, ker podatki v zgoraj navedenih zadevah niso bili v celoti zavrnjeni. Zato trditev po njenem mnenju ni bila utemeljena. Poleg tega se Komisija ni strinjala, da obstajajo preverjeni dokazi, da se družba Favorit ni posluževala izogibanja – ker ni bilo zanesljivih in preverljivih podatkov, družba ni mogla dokazati odsotnosti praks izogibanja.

(123) Na podlagi navedenega je Komisija sklenila, da morajo ugotovitve o družbi Favorit temeljiti na razpoložljivih dejstvih v smislu člena 18 osnovne uredbe in da družba Favorit ni dokazala, da je bila proizvajalec, ki ni bil vpleten v dejavnosti izogibanja v smislu člena 13(4) osnovne uredbe. Komisija je zato zavrnila njen zahtevek za izvzetje.

(124) Po razkritju je družba Favorit ponovila iste trditve. Ponovila je, da je dokazala, da ni pretovarjala ruskih vezanih plošč iz brezovega lesa ter da je Komisija kršila protidampinški sporazum in osnovno uredbo. Trdila je predvsem, da ima zanesljivo računovodstvo, da so informacije, ki jih je predložila, preverljive, da je bilo pri njenih zalogah jasno razvidno, ali gre za njene izdelke ali izdelke tretjih oseb, in da ima le en sklop računovodskih izkazov. Ponovno je navedla, da je Komisija preverila vse informacije.

(125) Družba Favorit je nadalje trdila, da Komisija ni upoštevala težav, s katerimi se sooča kot majhna družba s sedežem v državi v razvoju. Ponovila je tudi, da je imela uporaba razpoložljivih dejstev negativen učinek nanjo, kar je v nasprotju s členom 6.8 protidampinškega sporazuma.

(126) Po mnenju Komisije so bili vsi argumenti družbe Favorit podrobno obravnavani že v uvodnih izjavah 91 do 122. Ker niso bile predložene nobene nove vsebinske pripombe, je bil sklep iz uvodne izjave 123 potrjen.

4.1.2 *Ugotovitve v zvezi z družbo Semipalatinsk*

(127) Družba Semipalatinsk je v vprašalniku navedla, da stisnjen les, ki ga uporablja kot vhodni material, ni iz Rusije. Vendar je Komisija med preveritvenim obiskom ugotovila, da je bil stisnjen les enega dobavitelja iz Rusije, medtem ko pri nakupih največjega dobavitelja družbe Semipalatinsk ni bilo mogoče ugotoviti porekla. Te informacije so bile potrebne, da bi se na podlagi člena 13 osnovne uredbe ugotovilo, kolikšen je bil odstotek vhodnega materiala s poreklom iz Rusije pri proizvodnji vezanih plošč iz brezovega lesa, zato so bile potrebne za presojo zahtevka za izvzetje.

(128) Poleg tega službe Komisije niso mogle določiti stroškov dela za izračun dodane vrednosti, kot določa člen 13 osnovne uredbe, ker družba Semipalatinsk v preglednico stroškov proizvodnje ni vključila vseh zaposlenih, saj so bili plačani v gotovini, tj. niso bili vključeni v uradne računovodske izkaze.

(129) Poleg tega družba Semipalatinsk ni pravočasno predložila popolnih izpolnjenih vprašalnikov za svoji povezani družbi RKD LLP in RKD Latvia. Predložitev izpolnjenih vprašalnikov teh povezanih družb je bila zahtevana v vprašalniku in poznejših pozivih k dopolnitvi ter z elektronsko pošto z dne 27. novembra 2023, pred preveritvenim obiskom. Med preveritvenim obiskom je družba Semipalatinsk predložila le delne podatke za družbo RKD LLP, medtem ko so bili za družbo RKD Latvia nekateri delni podatki predloženi po preveritvenem obisku. V obeh primerih uradniki Komisije zaradi prepozne predložitve podatkov za povezani družbi niso mogli izvesti popolnega in ustreznega preverjanja na kraju samem.

(130) Poleg navedenega uradniki Komisije na zadnji dan preveritvenega obiska niso mogli izvesti končnih pregledov, kot je preverjanje stikov z dobavitelji, strankami in povezanimi družbami.

(131) Družba Semipalatinsk kljub zahtevi službam Komisije ni zagotovila celovitega pregleda komunikacij z glavnim dobaviteljem. Poseben e-poštni račun, ki se je uporabljal za komunikacijo z dobavitelji in strankami družbe Semipalatinsk, med preveritvenim obiskom ni bil predložen. Vendar so uradniki Komisije našli sporočila, ki vzbujajo dvome o zanesljivosti trditev družbe Semipalatinsk glede njenih poslovnih povezav in odnosov.

(132) Preiskava je pokazala, da sta bili skladišči družb RKD LLP in Semipalatinsk v istih prostorih. Označevanje izdelkov je bilo ročno, oznake pa niso vsebovale informacij za identifikacijo serije ali kode QR/črkovne kode, ki bi omogočala sledenje do proizvodnje. Poleg tega so bili poleg skladišča družbe Semipalatinsk skladišča in zunanji prostor za skladiščenje ruskih vezanih plošč iz brezovega lesa, ki jih je družba RKD LLP kupila za nadaljnjo prodajo. Tako uradniki Komisije niso mogli pridobiti potrebnega zagotovila glede dejavnosti družbe RKD LLP v zvezi z gibanjem ruskih vezanih plošč iz brezovega lesa, s katerimi se je trgovalo. Poleg tega Komisija v še enem skladišču ni mogla preveriti gibanja blaga, ker na kraju samem ni bilo dokumentacije ali informacijskega sistema.

(133) Med preveritvenim obiskom je družba Semipalatinsk pojasnila, da Kazahstan nima dovolj brezovega lesa, da bi bila proizvodnja vezanih plošč samo iz kazahstanskega brezovega lesa ekonomsko vzdržna. Zato je kupovala ruski „stisnjen les v ploščah“ kot vhodni material, medtem ko je za zgornjo plast uporabila brezov furnir, ki ga je proizvedla sama iz kazahstanskih hlodov. Ta vhodni material je bil glavni vhodni material v obdobju preiskave. Vendar Komisija ni mogla izslediti zalog tega vhodnega materiala. Družba Semipalatinsk je trdila, da med preveritvenimi obiski ni bilo novih naročil in zato v skladiščih ni bilo zalog vhodnih materialov. Vendar je bilo to v nasprotju z izjavami družbe Semipalatinsk o pomenu specifičnega vhodnega materiala v njenem poslovnem modelu.

(134) Na podlagi navedenega je Komisija družbo Semipalatinsk obvestila, da namerava uporabiti člen 18(1) osnovne uredbe in svoje ugotovitve sprejeti na podlagi najboljših razpoložljivih dejstev v smislu navedenega člena.

(135) Družba Semipalatinsk je v odgovor na dopis glede uporabe člena 18 trdila, da so vhodni material, tj. stisnjene lesne plošče, nabavljali kazahstanski dobavitelji, ki niso pravno obvezani, da predložijo dokumentacijo o poreklu. Poleg tega je družba Semipalatinsk poudarila, da Komisija prej ni zahtevala informacij o poreklu vhodnih materialov in da nadaljnja predelava teh vhodnih materialov pomeni dodano vrednost k stroškom proizvodnje v višini 47 % pri izdelavi končnega izdelka.

(136) Družba Semipalatinsk je trdila, da je med preveritvenim obiskom razkrila stike z enim od svojih dobaviteljev. Družba je tudi trdila, da so preglednice v vprašalniku vsebovale zanesljive informacije in vključevale vse zaposlene, tudi tiste, ki so plačani v gotovini. Poleg tega je družba Semipalatinsk trdila, da je predložila zadostne informacije o povezanih družbah RKD LLP in RKD Latvia. Nazadnje, družba Semipalatinsk je trdila, da imata družbi RKD LLP in Semipalatinsk različna skladišča, saj imata različne zaposlene ter ločene najemne pogodbe in naprave za natovarjanje.

(137) Komisija je zgornje trditve zavrnila. Poreklo vhodnih materialov je zahtevala v vprašalniku in pozivih k dopolnitvi, ki so bili poslani naknadno. Čeprav si je družba Semipalatinsk prizadevala najti dokazila o poreklu vhodnih materialov, Komisija za njihov večji del ni mogla pridobiti pravočasnih in zanesljivih informacij o poreklu. Poleg tega so uradniki Komisije ponovno izračunali dodano vrednost, za katero se poveča vrednost delov, vnesenih med dejavnostjo sestavljanja ali končne izdelave; bila je manjša od 1 % proizvodnih stroškov.

(138) Komisija je zavrnila tudi trditev, da je bila med preveritvenim obiskom obveščena o elektronskem računu, prek katerega je potekala komunikacija z nekaterimi dobavitelji. Družba Semipalatinsk je uradnike Komisije o obstoju tega elektronskega računa obvestila šele ob koncu preveritvenega obiska. Zato ni bilo mogoče izvesti potrebnih pregledov, poleg tega, da ni bilo na voljo osebja IT za reševanje tehničnih težav, ki so se pojavile ob koncu preveritvenega obiska.

(139) Komisija je tudi zavrnila trditve družbe Semipalatinsk, da je pravočasno predložila izpolnjena vprašalnika za družbi RKD LLP in RKD Latvia. Za prvo je družba Semipalatinsk med preveritvenim obiskom predložila nekaj razdrobljenih podatkov, za drugo pa je predložila nekaj razdrobljenih podatkov po preveritvenem obisku. To ni bilo pravočasno, niti podatki niso bili popolni, bilo pa je tudi veliko prepozno, da bi se te informacije preverile. Dejstvo, da je imela družba RKD Latvia tudi druge nepovezane deležnike, ni bilo pomembno, ker je bila povezana družba in je zato morala predložiti zahtevane informacije. Komisija je 27. novembra 2023, tj. en teden pred začetkom preveritvenega obiska, v tako imenovanem predpreveritvenem dopisu družbo Semipalatinsk obvestila, da med preveritvenim obiskom ne more predložiti novih informacij. V tem dopisu je bilo pojasnjeno tudi, da lahko vsaka sprememba sporočenih podatkov, predložena po tem datumu, privede do uporabe člena 18. Komisija je zavrnila trditev, da je družba Semipalatinsk predložila zanesljive informacije o stroških dela. Čeprav Komisija priznava, da so sporočeni stroški dela v preglednici „Priloga 2 – Zahteva po informacijah o stroških“ vključevali vse zaposlene, ker je bil del stroškov naveden v gotovini, stroškov dela ni bilo mogoče preveriti na finančnih računih družbe Semipalatinsk.

(140) Nazadnje, Komisija je trditev družbe Semipalatinsk, da imata družbi različna skladišča in zaposlene, zavrnila kot brezpredmetne. Komisija je ponovila, da čeprav imajo lahko skladišča obeh družb ločene najemne pogodbe, naprave za natovarjanje in zaposlene, ni mogla pridobiti potrebnih zagotovil o dejavnostih družbe RKD LLP v zvezi z gibanjem ruskih vezanih plošč iz brezovega lesa, s katerimi se je trgovalo.

(141) Komisija je na podlagi navedenega sklenila, da družba Semipalatinsk ni dokazala, da je bila proizvajalec, ki ni bil vpleten v dejavnosti izogibanja v smislu člena 13(4) osnovne uredbe, in da morajo zato ugotovitve v zvezi z družbo Semipalatinsk temeljiti na razpoložljivih dejstvih v smislu člena 18 osnovne uredbe, tj. da bi bilo treba uporabiti ugotovitve o izogibanju na ravni države. Komisija je zato zavrnila njen zahtevek za izvzetje.

(142) Po razkritju je družba Semipalatinsk trdila, da je njen proizvodni obrat začel delovati leta 2012, tj. pred začetkom prvotne protidampinške preiskave v zvezi z uvozom vezanih plošč iz brezovega lesa iz Rusije. Družba Semipalatinsk je trdila tudi, da je med preiskavo tesno sodelovala s Komisijo in da je sklep Komisije, da ni dejanski proizvajalec vezanih plošč iz brezovega lesa, napačen in neresničen.

(143) Komisija je menila, da domnevni datum začetka proizvodnje ni vplival na ugotovitve preiskave v zvezi z družbo Semipalatinsk. Poleg tega je potrdila, da je osebje družbe Semipalatinsk do določene mere sodelovalo med preiskavo in tudi med preverjanjem, vendar družba ni predložila potrebnih informacij v rokih, določenih v osnovni uredbi. Zato je zaključila, da družba Semipalatinsk ni dokazala, da je bila dejanski proizvajalec, ki ni bil vpleten v uveljavljene prakse izogibanja.

(144) Glede na navedeno je Komisija menila, da družba Semipalatinsk v svoji predložitvi po razkritju ni izpostavila nobene nove utemeljene trditve in da so bili vsi argumenti, ki jih je navedla, podrobno obravnavani v uvodnih izjavah od 135 do 140.

(145) Ker niso bile predložene nobene nove vsebinske pripombe, je bil sklep iz uvodne izjave 141 potrjen.

4.1.3 *Ugotovitve v zvezi s podjetjem Severnyi Fanernyi Kombinat LLP*

(146) Komisija je med preveritvenim obiskom družbe Severnyi Fanernyi Kombinat LLP in njenih povezanih družb (v nadaljnjem besedilu: družba SFK) ugotovila, da družba ni navedla svoje povezane družbe v Rusiji. Družba je bila navedena kot nepovezana dobaviteljica hlodov. Zato družba SFK ni predložila izpolnjenega vprašalnika za to družbo. Komisija je med preveritvenim obiskom ugotovila tudi, da je družba SFK pri več transakcijah, izbranih kot vzorec za podrobno preverjanje, napačno navedla poreklo hlodov iz Rusije (in sicer da so iz Kazahstana) ([28]). Na podlagi tega je Komisija menila, da je družba SFK znatno ovirala preiskavo s predložitvijo napačnih in zavajajočih informacij. Poleg tega in ker bi se te informacije uporabile za določitev odstotka vhodnih materialov, kupljenih v Rusiji, in izračun dodane vrednosti, je Komisija menila, da na podlagi podatkov družbe SFK ne more sklepati, da ni bila vpletena v prakse izogibanja. Na podlagi tega so službe Komisije družbo SFK obvestile, da njenih podatkov ne bodo upoštevale in da bodo uporabile člen 18 osnovne uredbe.

(147) Družba SFK se ni strinjala. Trdila je, da bi morala Komisija upoštevati, kako zelo si je družba SFK prizadevala, kar zadeva sodelovanje, dejstvo, da je bila pomemben delodajalec v regiji, in dejstvo, da je delovala v državi v razvoju. Družba SFK je poleg tega opozorila na svoja prizadevanja za pripravo podrobnih odgovorov na vprašalnik kljub omejenemu številu zaposlenih in odsotnosti revidiranih računovodskih izkazov ter se sklicevala na vse informacije in uskladitve, ki jih je predložila. Poleg tega je po mnenju družbe SFK Komisija močno pretiravala, ko je trdila, da sta nerazkritje odnosa s povezano družbo v Rusiji in napačna navedba porekla za eno od vzorčenih transakcij pomenila, da je družba SFK predložila napačne ali zavajajoče informacije in znatno ovirala preiskavo. Menila je, da se Komisija pravno in dejansko moti, da je kršila obveznosti EU v okviru STO, da je diskriminatorna in da ni upoštevala trdega dela uslužbencev skupine SFK. Družba SFK je tudi menila, da je z različnimi uskladitvami in kot je Komisija ugotovila med preverjanjem na kraju samem, dokazala, da ni bila vpletena v prakse izogibanja.

(148) Družba SFK je menila, da je bil namen Komisije, da ne upošteva podatkov družbe SFK, očitno v nasprotju s členom 6.8 in odstavkom 3 Priloge II k protidampinškemu sporazumu. Sklicevala se je na poročilo pritožbenega organa v zadevi ZDA – vroče valjano jeklo ([29]), v katerem je navedeno, da preiskovalni organi v skladu z odstavkom 3 Priloge II morajo uporabiti informacije, če so izpolnjeni trije pogoji, in sicer, da so te informacije preverljive, ustrezno predložene, da se lahko brez nepotrebnih težav uporabijo v preiskavi, in da so predložene pravočasno. Trdila je, da preiskovalni organi pri odločanju ne morejo zavrniti predloženih informacij, če so ti pogoji izpolnjeni. Po njenem mnenju so bili ti pogoji v tej preiskavi izpolnjeni, saj je Komisija preverila vse pravočasno predložene dokumente, ki kažejo na odsotnost izogibanja. Družba SFK je menila, da je Komisija analizo podatkov, ki jih je predložila, izvedla v napačnem vrstnem redu, pri čemer se je sklicevala na zadevo ZDA – Protidampinške in izravnalne dajatve (Koreja) ([30]). Pravilni vrstni red bi bil, če bi najprej upoštevala vse informacije iz neposrednega odgovora Komisiji, in ker so predložene informacije izpolnjevale merila iz odstavka 3 Priloge II k protidampinškemu sporazumu, je imela Komisija tako na voljo vse potrebne informacije za sprejetje zahtevka za izvzetje družbe SFK.

([28]) Podrobne informacije o neskladjih so bile pojasnjene v občutljivi različici dopisa glede uporabe člena 18.

([29]) Poročilo pritožbenega organa, Združene države – Protidampinški ukrepi na nekatere izdelke iz vroče valjanega jekla iz Japonske, WT/DS184/AB/R, točka 80.

([30]) Poročilo odbora, ZDA – Protidampinške in izravnalne dajatve (Koreja), točka 7.138.

(149) Komisija se s tem ni strinjala. V nasprotju s trditvami družbe SFK je menila, da je bila preiskava zaradi nenavedbe povezane družbe v Rusiji in napačnega navajanja porekla kupljenih hlodov resno ovirana. V obdobju poročanja je družba SFK v Rusiji kupovala brezove hlode, furnir, smolo, pa tudi vezane plošče iz brezovega lesa. V teh okoliščinah je morala Komisija določiti natančen odstotek vhodnih materialov iz Rusije, da bi ugotovila, ali ruski deli predstavljajo 60 % ali več skupne vrednosti delov sestavljenega izdelka in ali je dodana vrednost vnesenih delov presegala 25 % proizvodnih stroškov. Informacije o vrednosti in poreklu vhodnega materiala so tako neposredno vplivale na presojo zahtevka za izvzetje. Ker izpolnjenega vprašalnika povezane ruske družbe ni bilo mogoče preveriti in ker so računovodski izkazi družbe SFK s povezano družbo vsebovali finančne transakcije, ki presegajo nakupe hlodov (ki jih je družba pojasnila kot „vnaprejšnja plačila“), Komisija ni mogla preveriti količin in vrednosti hlodov in ali je bil kupljen drug vhodni material ali zadevni izdelek. Ker izpolnjeni vprašalnik povezane družbe ni bil predložen na začetku preiskave, kot je bilo zahtevano, temveč šele ob koncu preveritvenega obiska, po mnenju Komisije informacij o finančnem in blagovnem toku med družbo SFK in njeno rusko povezano družbo ni bilo mogoče preveriti. Zato ni bilo mogoče trditi, da je bil predložen ustrezno in pravočasno in da so bile informacije preverljive. Zato pogoji iz odstavka 3 Priloge II k protidampinškemu sporazumu niso bili izpolnjeni.

(150) Družba SFK je nadalje menila, da Komisija ne more zanemariti vseh informacij, ki jih je predložila. Sklicevala se je na člen 18(1) osnovne uredbe, ki določa: „Kadar se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stran dostavila napačne ali zavajajoče informacije, se te informacije ne upoštevajo in se lahko uporabijo dostopna dejstva.“ Na podlagi tega je menila, da bi lahko Komisija nadaljevala preiskavo z uporabo razpoložljivih dejstev v zvezi s tem in tako rusko družbo obravnava kot povezano družbo ter napačno navedene hlode obravnava kot hlode s poreklom iz Rusije. Trdila je, da ta razpoložljiva dejstva ne vplivajo na podatke, ki jih je družba SFK sicer predložila med preiskavo in ki so pokazali, da ni bilo praks izogibanja. Družba SFK je nadalje menila, da Komisija za izračun dodane vrednosti ni potrebovala podatka o državi, iz katere deli prihajajo. Menila je, da ni pomembno, ali je bil dobavitelj povezan ali ne, saj bi tudi, če bi bilo treba transferne cene za vhodne materiale prilagoditi, to prav tako vplivalo na skupne stroške proizvodnje, tako da bi dodana vrednost ostala enaka. Zato je dopis glede uporabe člena 18 temeljil na očitni napaki pri presoji in je bil v nasprotju s členom 13(2) osnovne uredbe.

(151) Komisija se ni strinjala, da bi morala biti v obravnavani zadevi edina posledica predložitve napačnih in zavajajočih informacij obravnava ruske družbe kot povezane družbe in obravnava napačno navedenih hlodov iz vzorčne transakcije kot hlodov s poreklom iz Rusije. Zaradi napačnih informacij o hlodih in dejstva, da Komisija ni mogla preveriti ruskega povezanega dobavitelja, je celoten nabor podatkov družbe SFK nezanesljiv. Družba SFK je izjavila, da je od povezanega ruskega dobavitelja kupila [6–10 %] hlodov. Komisija ni mogla preveriti količin hlodov in ali je družba SFK od družbe kupovala le hlode in ne neposredno zadevnega izdelka. Komisija je ugotovila, da je imela družba SFK konec leta 2023 neporavnan dolg do ruske družbe, ki je bil enak polovici prometa, ki ga je imela s to družbo. Poleg tega je družba SFK v obdobju poročanja zadevni izdelek kupovala od Rusije in ga Komisiji prvotno prijavila kot „nedokončan izdelek“. Zato je dejstvo, da družba SFK Komisiji ni predložila izpolnjenega vprašalnika, neposredno vplivalo na izid preiskave.

(152) Poleg tega je bil točen odstotek vhodnih materialov v okviru proizvodnih stroškov pomemben ne le za določitev odstotka vhodnih materialov iz Rusije (preskus 60 %), ampak tudi za dodano vrednost (preskus 25 %). Trditev družbe SFK, da bi bila dodana vrednost enaka, tudi če bi 100 % vhodnega materiala izviralo iz Rusije, torej ni bila pravilna.

(153) Poleg tega je družba SFK trdila, da bi morala Komisija tudi ob predpostavki, da bi se lahko sodelovanje družbe SFK v preiskavi štelo za manj kot idealno, ravnati v skladu s členom 18(3) osnovne uredbe, ki določa: „Kadar informacije, ki jih predloži zainteresirana stran, niso idealne v vseh pogledih, se jih vseeno ne sme zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso take, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stran delovala po svojih najboljših zmožnostih.“ Družba SFK je menila, da točki, ki ju je Komisija izpostavila v zvezi s točnostjo informacij o strukturi podjetja in izvoru hlodov, nista bili takšni, da bi povzročali nepotrebne težave pri sprejemanju razumno točnih ugotovitev o odsotnosti izogibanja s pretovarjanjem ali sestavljanjem/končno izdelavo. Družba SFK je tako trdila, da so bile informacije predložene pravočasno, da so bile preverjene in da so odražale zmožnost družbe SFK za sodelovanje, zato se jih ne sme zanemariti.

(154) Komisija je ponovno izpostavila, da so napačne informacije in dejstvo, da vprašalnik ruske povezane družbe ni bil predložen pred preveritvenim obiskom, Komisijo zelo omejevali pri sprejemanju razumno točnih ugotovitev. Napačne informacije so resno vplivale na preiskavo, zato podatkov družbe SFK ni bilo mogoče uporabiti. Komisija je zato trditev zavrnila.

(155) Družba SFK je trdila, da je sama Komisiji prvič razkrila povezavo z rusko povezano družbo in da tega ni izpostavila Komisija. Trdila je, da v evidencah nič ne kaže na to, da je bila Komisija seznanjena s povezavami z rusko družbo, in je, kot je opisano v poročilu o misiji, družbo SFK vprašala, ali ima povezane družbe v Rusiji. Družba SFK je pojasnila, da ima povezano družbo v Rusiji, ki kupuje hlode in ji jih dobavlja. Družba SFK je po razkritju ponovila isti argument. Po njenem mnenju si je Komisija napačno razlagala dejstva. Družba SFK je ponovila, da je sama predložila informacije o povezani ruski družbi in da ni zanikala njenega obstoja.

(156) Po mnenju družbe SFK je dejstvo, da je lastnik navedel, da je ruska družba mirujoča in da družba SFK od nje od leta 2020 ni kupovala hlodov, domnevno razumljiva napaka, saj preglednic ni pripravil on, oseba, ki jih je pripravila, pa ni vedela za povezavo, poleg tega pa so nakupi hlodov od ruske družbe v obdobju poročanja predstavljali le [6–10 %] vseh nakupov hlodov. Družba SFK je trdila, da ni imela dovolj zaposlenih in da so vsi zaposleni ravnali po svojih najboljših zmožnostih, ter da napake, ki je v bistvu pisna pomota, ni mogoče označiti za napačno in zavajajočo informacijo. To, da ruska družba ni bila navedena v preglednicah družbe in da je bila v preglednicah z nakupi hlodov navedena kot nepovezana družba, je bila pomota in zgolj nesporazum oziroma pisna pomota. Družba SFK je po razkritju ponovila isti argument. Komisija se ni strinjala, da je informacije o obstoju ruske družbe, ki ni bila navedena, predložila družba SFK. Nasprotno, Komisija je družbo soočila z informacijami, ki jih je našla v zvezi s povezano družbo v Rusiji, ki je trgovec z lesnimi proizvodi in med drugim prodaja hlode iz brezovega lesa, kar je družba SFK sprva zanikala. Ko je družba SFK priznala povezavo, je sprva trdila, da je ta družba „mirujoča“ in da je že pred dolgo časa prenehala kupovati hlode od nje. Vendar je bilo v preiskavi ugotovljeno, da je bila ta povezana družba v Rusiji v obdobju poročanja pomembna dobaviteljica hlodov za družbo SFK, kar je bilo v nasprotju s pojasnili družbe, da po letu 2020 ni bilo nakupov hlodov. Družba je nato priznala, da je bila zadnja transakcija s to povezano družbo izvedena aprila 2023. Informacij torej ni predložila družba SFK. Poleg tega je Komisija menila, da napačna navedba družbe kot nepovezane ne more biti pisna pomota osebe, ki je izpolnila preglednice, saj je bilo vprašanje postavljeno lastniku družbe SFK, ki je bil hkrati 100-odstotni lastnik ruske družbe in ki je nazadnje priznal njen obstoj. Zato se Komisija ni strinjala, da je šlo le za pisno pomoto ali opustitev s strani osebe, ki je izpolnila preglednice.

(157) Družba SFK je tudi menila, da je napačno trditi, da izpolnjenega vprašalnika ruske družbe ni bilo mogoče preveriti, in da je Komisija storila pravno napako, ko je navedla, da informacij, predloženih med preverjanjem na kraju samem, samih po sebi ni bilo mogoče sprejeti. Družba SFK je trdila tudi, da je bil izpolnjeni vprašalnik predložen pravočasno, da je bil in je še vedno preverljiv ter da bi ga bilo mogoče navzkrižno preveriti v preglednici nakupov družbe SFK. Zato je trdila, da je bil izpolnjeni vprašalnik preverljiv in bi ga bilo mogoče preveriti, saj je bil predložen zadnjo noč pred zadnjim dnem preverjanja. Vprašalnik je ostal preverljiv tudi brez potrebe po dejanskem preverjanju.

(158) Po razkritju je družba SFK ponovila isti argument. Trdila je, da izpolnjeni vprašalnik ni bil predložen prepozno in da bi ga morala Komisija obravnavati v celoti, ker je bil del dokazov. Trdila je tudi, da je odbor STO v zadevi ZDA – Protidampinške in izravnalne dajatve (Koreja) ([31]) predložitev vprašalnika med preverjanjem prav tako štel za pravočasno, saj je navedel, da je bil tudi vprašalnik predložen „v rokih, ki jih je določil USDOC, ali na zahtevo USDOC ob preverjanju“. Po razkritju je družba SFK nadalje trdila, da je bil izpolnjeni vprašalnik predložen pravočasno in da je bil preverljiv. Sklicevala se je na poročilo pritožbenega organa v zadevi Združene države – Protidampinški ukrepi na nekatere izdelke iz vroče valjanega jekla iz Japonske, v katerem je navedeno: „Preiskovalni organi bi morali v okviru posamezne zadeve pri presoji, ali so bile informacije predložene v razumnem roku, upoštevati dejavnike, kot so: (i) vrsta in količina predloženih informacij; (ii) težave, ki jih je imel preiskovani izvoznik pri pridobivanju informacij; (iii) preverljivost informacij in ali lahko preiskovalni organi te informacije enostavno uporabijo pri odločanju; (iv) ali je verjetno, da bodo druge zainteresirane strani oškodovane, če se bodo informacije uporabile; (v) ali bi sprejetje informacij ogrozilo zmožnost preiskovalnih organov, da hitro izvedejo preiskavo, ter (vi) za koliko dni je preiskovani izvoznik prekoračil veljavni rok ([32]).“Družba SFK je menila, da so bila v primeru njene povezane družbe ta merila izpolnjena. Med drugim je trdila, da je izpolnjeni vprašalnik predložila dva dni po tem, ko je bila opozorjena na težavo.

(159) Komisija se s tem ni strinjala. Načrtovanje preverjanja je temeljilo na številu družb, ki jih je bilo treba preveriti, in na informacijah, ki so jih družbe predložile vnaprej. Informacije, da družbe med preverjanjem niso mogle predložiti novih informacij in da je bilo mogoče pisne pomote popraviti najpozneje en teden pred začetkom preverjanja, so bile družbi SFK sporočene v tako imenovanem predpreveritvenem dopisu. Hkrati so bile družbe z dopisom obveščene, da lahko vsaka sprememba izpolnjenega vprašalnika, predložena po zadevnem datumu, privede do uporabe člena 18. Obstoj ruske povezane družbe je bil razkrit šele na začetku preverjanja in ga ni bilo mogoče šteti za pisno pomoto, temveč za pomembno dejstvo, ki je pomembno vplivalo na preiskavo. Ker družba ni bila navedena, Komisija ni mogla preveriti popolnosti odgovora.

(160) Komisija se prav tako ni strinjala, da bi bilo mogoče izpolnjeni vprašalnik preveriti, ker je bil predložen elektronsko po preveritvi družbe SFK. Naslednji (in zadnji) dan preverjanja skupine SFK je potekalo preverjanje njenega povezanega domačega trgovca na kraju samem in če bi hotela Komisija na daljavo preveriti rusko povezano družbo, bi morala v celoti ali delno preskočiti preverjanje povezanega trgovca. Komisija se zato ni strinjala, da bi lahko preverila izpolnjeni vprašalnik in da bi ta moral biti preverjen, ker je bil naveden kot dokaz. Poleg tega je Komisija menila, da ugotovitve iz navedenega poročila odbora ZDA – Protidampinške in izravnalne dajatve (Koreja), v skladu s katerimi se lahko sprejme izpolnjen vprašalnik, predložen med preverjanjem na zahtevo preiskovalnega organa, v obravnavani zadevi niso relevantne. Kot je navedeno v uvodni izjavi 159, je Komisija obvestila družbo SFK, da med preverjanjem ni mogla sprejeti bistvenih sprememb predhodno predloženih informacij. Vsekakor izpolnjeni

([31]) Poročilo odbora, ZDA – Protidampinške in izravnalne dajatve (Koreja), točka 7.138.

([32]) Poročilo pritožbenega organa, Združene države – Protidampinški ukrepi na nekatere izdelke vroče valjanega jekla iz Japonske, WT/DS184/AB/R, sprejeto 23. avgusta 2001, DSR 2001:X, odstavek 85.

vprašalnik povezane družbe ni bil predložen med preverjanjem, temveč kot dokaz skupaj z drugimi dokazi ob zaključku preverjanja. Komisija je opozorila, da so se tovrstni vprašalniki za povezane družbe zahtevali že ob začetku preiskave in da jih je bilo treba predložiti v 37 dneh po začetku, tj. najpozneje do 5. oktobra 2023. Vprašalnik tako ni bil predložen dva dni prepozno, kot trdi družba SFK, temveč dva meseca prepozno v okviru preiskave, ki je časovno omejena na devet mesecev.

(161) V zvezi z navedenim poročilom pritožbenega organa v zadevi ZDA – Protidampinški ukrepi na nekatere izdelke vroče valjanega jekla iz Japonske se je Komisija sklicevala na svoja podrobna pojasnila v uvodni izjavi 149, zakaj so informacije o povezani družbi v državi, za katero veljajo ukrepi, tj. Rusiji, ki je družbi SFK dobavljala vhodni material v Kazahstanu, po svoji naravi ključne pri preverjanju, ali je bila družba SFK vpletena v prakse izogibanja ali ne.

(162) Družba SFK je trdila tudi, da so bile finančne transakcije v obdobju poročanja med družbo SFK in rusko povezano družbo manj obsežne, kot je trdila Komisija, in da so bile popolnoma smiselne. Trdila je, da je šlo za mirujočo družbo, kar so potrjevale informacije iz različnih preglednic in ker je bila zadnja transakcija izvedena aprila 2023.

(163) Po mnenju Komisije argument, da je bila družba v mirujočem stanju, ni bil podprt z dejstvi. Čeprav je družba SFK trdila, da s to družbo ni več poslovala in da je bil zadnji nakup opravljen aprila 2023, je bil iz denarnih terjatev družbe SFK razviden znaten neporavnan dolg do te družbe, ki je bil z vidika vrednosti pomemben v primerjavi z nakupno vrednostjo hlodov v obdobju preiskave. Ker je družba SFK pojasnila, da gre za predplačila za vhodni material, ki ga je treba dobaviti, je nasprotovala trditvi, da je ustavila poslovanje s to družbo.

(164) V zvezi s hlodi je družba SFK trdila, da so trditve Komisije temeljile na očitni napaki pri presoji in da so bile popolnoma zgrešene. Trdila je, da je Komisija pregledala šest računov, in ne le treh, ter da je bilo od teh šestih računov pet pravilnih. Drugič, količina hlodov, za katere ni bilo navedeno pravilno poreklo, je bila zelo majhna ([50–100] m^3) in to ni moglo vplivati na ustreznost preostalih 99,9 % nakupov. Družba SFK je trdila tudi, da je pojasnila, da se je pri izpolnjevanju vprašalnika oprla predvsem na državo registracije dobavitelja, zato je za dobavitelja, registriranega v Kazahstanu, domnevala, da so hlodi kazahstanskega porekla, kar je po njenem mnenju razumno točna metoda. Zato družba SFK ni zavajala Komisije ali predložila napačnih informacij. Določitev izvora za vsako transakcijo ne bi bila mogoča glede na veliko količino kupljenih hlodov. Družba SFK je po razkritju ponovila iste argumente.

(165) Komisija se s tem ni strinjala. Med preverjanjem na kraju samem je dejansko zbrala vsega skupaj šest računov z dokazili o poreklu hlodov. Napačno sta bili navedeni še dve transakciji (računa) istega dobavitelja. Od osmih računov jih je bilo torej pravilnih le pet. Komisija se prav tako ni strinjala, da je bila vrednost napačno navedenih računov majhna. Pravilnosti podatkov ni bilo mogoče izraziti na podlagi skupne vrednosti transakcij (ki bi lahko bila v nekaterih primerih dosegala tisoče), temveč na vrednosti vzorca. V obravnavani zadevi so nepravilne transakcije predstavljale več kot 18 % vzorčenih hlodov. Komisija je tudi menila, da je bila zanesljivost podatkov zaradi dejstva, da preostali vzorec ni bil naveden na podlagi preverjanja potrdila o hlodih, temveč na podlagi kraja, kjer je bil dobavitelj registriran, še bolj dvomljiva.

(166) Po razkritju je družba SFK nadalje trdila, da je Komisija pretiravala, kar zadeva pomembnost napačno navedenih hlodov, in da je bilo pravilno poreklo potrjeno pri 93 % izbranega vzorca po količini. Družba SFK je opozorila tudi na dejstvo, da je bilo v dopisu glede uporabe člena 18 navedeno, da se napačno navedene transakcije nanašajo na enega od treh računov, medtem ko je Komisija v svojih ugotovitvah v dokumentu o splošnem razkritju navedla osem računov. Zato je Komisija po njenem mnenju izpostavila nova dejstva in bi morala družbi SFK dati pravico do pripomb. Ponovila je tudi, da je Komisija vzorčila šest računov in ne osmih.

(167) Komisija je potem, ko je družba SFK predložila pripombe k dopisu glede uporabe člena 18, ponovno preverila število izbranih računov. Potrdila je, da je bilo računov osem, kot je navedeno v dokumentu o splošnem razkritju, ker sta obstajala dva dodatna računa istega dobavitelja hlodov ruskega porekla. Ta popravek nikakor ni vplival na sklepe iz dopisa glede uporabe člena 18. Poleg tega je bilo v dokumentu o splošnem razkritju, ki je bil poslan vsem stranem, da predložijo pripombe, navedenih osem računov. Komisija se zato ni strinjala, da družba SFK ni imela pravice do pripomb.

(168) Podobno kot v primeru argumentov družbe Favorit (glej uvodno izjavo 121) je družba SFK trdila, da na podlagi dosledne prakse Komisije nesodelovanje v preiskavi proti izogibanju samo po sebi ne privede niti do ugotovitve o obstoju izogibanja niti do popolnega neupoštevanja predloženih podatkov, ter se sklicevala na preiskavi v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken iz Maroka in kumarinom iz Indije. Zato je menila, da sta namera Komisije, da uporabi razpoložljiva dejstva, in njena namera, da zavrne podatke družbe, kršitev načela nediskriminacije, v skladu s katerim je treba v podobnih razmerah ravnati enako. Družba SFK je nadalje trdila, da je Komisija v vsakem primeru priznala, da povezani ruski dobavitelj ni bil vključen v proizvodnjo ali prodajo zadevnega izdelka in da njegova povezanost ni vplivala na izid preiskave.

(169) Komisija je ponovno opozorila, da so bile ugotovitve sprejete za vsak primer posebej in da je bilo ustrezno preučeno, ali je mogoče uporabiti celotne podatke ali le specifične informacije, ali so manjkajoče informacije znatno vplivale na izid preiskave in ali bi Komisija brez teh informacij lahko prišla do razumne ugotovitve. Poleg tega so se dejstva in številke v zadevah, ki jih je navedla družba SFK, v več pogledih popolnoma razlikovali. Zlasti je bil v drugih zadevah poslovni model zadevnih družb drugačen in ni bilo težav zaradi napačnega navajanja porekla vhodnih materialov. Zato se Komisija ni strinjala, da je treba v obravnavani zadevi uporabiti enak pristop, ker podatki v zgoraj navedenih zadevah niso bili v celoti zavrnjeni. Zato ta trditev po njenem mnenju ni bila utemeljena. Poleg tega se Komisija ni strinjala, da obstajajo preverjeni dokazi, da se družba SFK ni posluževala izogibanja – ker ni bilo zanesljivih in preverljivih podatkov, družba ni mogla dokazati odsotnosti praks izogibanja.

(170) Družba SFK je nadalje trdila, da kljub navedbam o njenem domnevnem nesodelovanju glede na ugotovitve Sodišča v zadevi Maxcom in v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2018/28 ([33]) ni mogoče ugotoviti izogibanja s strani družbe SFK s sklicevanjem na izogibanje na ravni države in da glede na podatke družbe SFK ni mogoče sklepati, da se je posluževala praks izogibanja. V tem okviru ni pomembno, ali gre za izogibanje na ravni države z uvozom iz Kazahstana, saj ti dokazi niso mogli prevladati nad specifičnimi in preverjenimi dokazi, ki jih je predložila družba SFK, da ni vpletena v prakse izogibanja.

(171) Komisija je menila, da so dejstva v tej zadevi drugačna. V zadevi, navedeni v predhodni uvodni izjavi, ni bilo težav s skrivanjem povezav ali napačnimi informacijami v zvezi z državo, za katero veljajo ukrepi. Komisija ni našla preverjenih dokazov, da se družba SFK ni posluževala izogibanja. Zato ta trditev po njenem mnenju ni bila utemeljena.

(172) Podobno kot družba Favorit je tudi družba SFK menila, da je vsak poskus sprejetja negativnih sklepov na podlagi domnevnega nesodelovanja nezakonit v skladu s členom 6.8 protidampinškega sporazuma. Trdila je, da mora Komisija v skladu z odločitvijo v zadevi Mehika – Protidampinški ukrepi za riž in poročilom odbora, Kitajska – GOES, poiskati „najboljše razpoložljive informacije“, ki morajo biti same po sebi ne samo pravilne ali uporabne, ampak „najbolj ustrezne“ ali „najprimernejše“, in da nesodelovanje ne upravičuje sprejetja neugodnih ukrepov.

(173) Komisija je v svojem sklepu ponovno poudarila, da podatkov družbe SFK ni bilo mogoče uporabiti kot podlago za njene ugotovitve. V skladu s tem je Komisija sklenila, da družba SFK ni dokazala, da je proizvajalec, ki ni bil vpleten v dejavnosti izogibanja. V teh okoliščinah Komisija v skladu s svojo preteklo prakso ni imela druge izbire, kot da se je oprla na ugotovitve glede izogibanja na ravni države. Poleg tega člen 18(6) osnovne uredbe določa, da je lahko v primeru, da stran ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, izid preiskave „manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala“. Zato je bilo dejstvo, da je bila uporaba ugotovitev za celotno državo za družbo SFK manj ugodna, edina možnost in posledica dejstva, da njenih podatkov ni bilo mogoče uporabiti.

(174) Družba SFK je nadalje trdila, da Komisija v okviru tekoče preiskave proti izogibanju (ali sicer) ni pristojna za izvrševanje sankcij in za ugotovitev, da se je družba SFK ali katera koli druga stran izognila sankcijam. Predmet preiskave je bila le možnost razširitve 15,8-odstotne dajatve na uvoz iz Kazahstana, ne pa morebitne kršitve sankcij.

(175) Družba SFK je zato predlagala, naj Komisija sprejme njeno ponudbo cenovne zaveze in zaključi preiskavo proti izogibanju v zvezi z njo v skladu s členom 8.5 osnovne uredbe, ter da bi moralo biti v vsakem sklepu Komisije o sprejetju cenovne zaveze družbe SFK navedeno, da sprejetje cenovne zaveze ne bi smelo pomeniti, da družba SFK olajšuje kršitve prepovedi izogibanja, navedene v določbah te uredbe ali uredb Sveta v zvezi s sankcijami proti Ruski federaciji.

(176) Komisija je menila, da zavez v preiskavah izogibanja na splošno ni mogoče upoštevati. Komisija ima diskrecijsko pravico pri sprejemanju zavez; v tem primeru ni mogla sprejeti ponudbe zaveze družbe, ki ni mogla dokazati, da ni bila vpletena v prakse izogibanja, in za katero je bilo treba ugotovitve sprejeti na podlagi razpoložljivih dejstev. Zaveze so bile v prvotni preiskavi zavrnjene tudi zaradi neizpolnjevanja meril iz člena 8(2) osnovne uredbe ([34]).

(177) Komisija je na podlagi navedenega sklenila, da družba SFK ni dokazala, da je bila proizvajalec, ki ni bil vpleten v dejavnosti izogibanja v smislu člena 13(4) osnovne uredbe, in da morajo zato ugotovitve v zvezi z družbo SFK temeljiti na razpoložljivih dejstvih v smislu člena 18 osnovne uredbe, tj. da bi bilo treba uporabiti ugotovitve o izogibanju na ravni države. Komisija je zato zavrnila njen zahtevek za izvzetje.

([33]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/28 z dne 9. januarja 2018 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz koles, ne glede na to, ali so deklarirana kot izdelek s poreklom iz Šrilanke ali ne, s strani družbe City Cycle Industries (UL L 5, 10.1.2018, str. 27, uvodni izjavi 20 in 21).

([34]) Glej uvodne izjave 247 do 254 prvotne uredbe.

(178) Po razkritju je družba SFK navedla, da se ne strinja z ugotovitvami, ki so ji bile razkrite v dokumentu o splošnem razkritju. Ponovila je, da so bile ugotovitve Komisije v nasprotju s protidampinškim sporazumom in da je Komisija nezakonito uporabila razpoložljiva dejstva. Družba SFK je ponovila, da ni zavrnila dostopa do potrebnih informacij, da ne drži, da potrebnih informacij ni predložila v razumnem roku, prav tako pa tudi ni bistveno ovirala preiskave. Po mnenju družbe SFK Komisija v nasprotju z odstavkom 3 Priloge II k protidampinškemu sporazumu pri svojih ugotovitvah ni upoštevala vseh informacij, ki so bile preverljive in ustrezno predložene, tako da bi jih bilo mogoče brez nepotrebnih težav uporabiti v preiskavi, ter so bile predložene pravočasno.

(179) Po mnenju Komisije so bili vsi argumenti družbe SFK podrobno obravnavani že v uvodnih izjavah 146 do 176. Ker niso bile predložene nobene nove vsebinske pripombe, je Komisija potrdila sklep iz uvodne izjave 177.

4.1.4 *Dodatne trditve družb Favorit in SFK po razkritju*

(180) Po razkritju sta družbi Favorit in SFK nadalje trdili, da Komisija v nasprotju s členom 6.9 protidampinškega sporazuma ni določila njunih individualnih stopenj dampinga.

(181) Komisija je menila, da člen 13(1) osnovne uredbe nima ustrezne določbe v protidampinškem sporazumu, v skladu z njim pa mora najti dokaze o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, ki so bile predhodno ugotovljene za podobni izdelek. Komisija je to obveznost izpolnila. Komisija je v vsakem primeru opozorila, da se je morala zaradi nezanesljivosti in nepreverljivosti podatkov, ki sta jih predložili družbi SFK in Favorit, pri ugotovitvah v zvezi s tema družbama opreti na razpoložljiva dejstva v smislu člena 18 osnovne uredbe, tj. uporabiti ugotovitev o izogibanju na ravni države. Zahtevka družb SFK in Favorit na podlagi člena 13(4) tako nista bila uspešna in družbi ne moreta biti oproščeni dajatev.

(182) Po razkritju je družba Favorit ponovila, da je Kazahstan država v razvoju ter da bi morala Komisija uporabiti člen 15 protidampinškega sporazuma in sprejeti konstruktivne popravne ukrepe, na primer cenovne zaveze, ki jih je predložila.

(183) Komisija je menila, da člen 15 protidampinškega sporazuma v obravnavani zadevi ni relevanten, saj se uporablja, „pri obravnavi vloge za uvedbo protidampinških ukrepov na podlagi [tega] sporazuma“. Ker protidampinški sporazum, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 13, ne vsebuje posebne določbe proti izogibanju, člen 15 protidampinškega sporazuma ni relevanten. Poleg tega, kot je navedeno v oddelku 4.1.2, zavez v preiskavah izogibanja ni mogoče upoštevati in Komisija ni mogla sprejeti ponudb zavez družb, ki nista dokazali, da nista bili vpleteni v prakse izogibanja, ugotovljene za državo kot celoto, in za kateri so morale ugotovitve temeljiti na razpoložljivih dejstvih.

(184) Družbi Favorit in SFK sta nadalje trdili, da ju Komisija ni obvestila o razlogih, zakaj ni sprejela dokazov ali informacij, ki sta jih predložili. Trdili sta tudi, da nista imeli možnosti, da bi v razumnem roku predložili dodatna pojasnila. Po njunem mnenju so trditve, da sta bili vpleteni v dejavnosti izogibanja, temeljile zgolj na špekulacijah, Komisija pa ni imela nobenih dejstev, ki bi temeljila na „razpoložljivih dejstvih“, ali drugih dejstvih, na podlagi katerih bi lahko trdila, da sta se posluževali takih dejavnosti.

(185) Komisija se ni strinjala, da družb Favorit in SFK ni obvestila o razlogih za to, da ni sprejela dokazov ali informacij, in da družbi nista imeli možnosti, da v razumnem roku predložita dodatna pojasnila. Nasprotno, Komisija je v dopisih glede uporabe člena 18 obe družbi obvestila o razlogih za zavrnitev njunih zahtevkov za izvzetje. Komisija je poleg tega predložila zelo podrobna pojasnila v dokumentu o splošnem razkritju in v individualnem razkritju družbi Favorit, v zvezi s katerimi sta imeli družbi Favorit in SFK možnost predložiti pripombe. Komisija se prav tako ni strinjala, da je njena odločitev, da družb Favorit in SFK ne oprosti razširjenih dajatev, temeljila na špekulaciji. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 118, mora namreč vsak posamezni proizvajalec izvoznik dokazati, da njegov posebni položaj upravičuje izvzetje v skladu s členom 13(4) osnovne uredbe, Komisija pa je sklenila, da niti družba Favorit niti družba SFK nista dokazali, da sta dejanska proizvajalca, ki nista bila vpletena v dejavnosti izogibanja.

(186) Družbi Favorit in SFK sta opozorili na spremni dopis, priložen dokumentu o splošnem razkritju, v katerem je navedeno, da namerava Komisija „uvesti“ protidampinške dajatve na uvoz, poslan iz Kazahstana, in na podlagi tega sta obe menili, da je dokument o splošnem razkritju nezakonit in v nasprotju z obveznostmi EU v okviru STO.

(187) Komisija je menila, da dejstvo, da je spremni dopis vseboval administrativno napako, ko je navajal „uvedbo“ namesto „razširitve“, ne postavlja pod vprašaj zakonitosti dokumenta o splošnem razkritju in preiskave. Pravna podlaga in predlagani sklepi so bili zelo podrobno pojasnjeni in jih ni bilo mogoče razlagati zunaj njenega obsega, ki je bil opredeljen v uredbi o začetku preiskave. Mogoč ni bil noben dvom ali napačna razlaga glede dejstva, da so se ugotovitve nanašale na razširitev dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo (EU) 2021/1930 na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije, na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa, poslanih iz Turčije in Kazahstana, ne glede na to, ali so deklarirane kot izdelek s poreklom iz Turčije in Kazahstana ali ne, ki je temeljila na členu 13 osnovne uredbe. Komisija je zato trditev zavrnila.

4.1.5 *Pripombe kazahstanskih organov po razkritju*

(188) Ministrstvo za trgovino in integracijo Republike Kazahstan (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) je trdilo, da Komisija ni upoštevala domačih prodajnih cen in stroškov proizvodnje v Kazahstanu, kar je v nasprotju s členi 2(1), 2(2), 2(3) in 2(4) protidampinškega sporazuma. Po mnenju ministrstva dokument o splošnem razkritju ni vseboval nobene ugotovitve glede podobnosti med vezanimi ploščami iz brezovega lesa, izvoženimi iz Kazahstana v EU, in vezanimi ploščami, ki se prodajajo na domačem trgu, kar je v nasprotju s členi 2(1), 2(2) in 2(6) protidampinškega sporazuma.

(189) Komisija je te trditve ovrgla v uvodni izjavi 82.

(190) Po razkritju je ministrstvo trdilo, da je bil začetek preiskave v nasprotju s členom 5.2 protidampinškega sporazuma, ker ni bilo pritožbe domače industrije, ki bi izpolnjevala zahteve iz člena 5(2) protidampinškega sporazuma. Poleg tega naj Komisija v nasprotju s členom 5.3 protidampinškega sporazuma ne bi izpolnila svoje dolžnosti, da mora preučiti točnost in ustreznost dokazov, predloženih v zahtevku, da bi ugotovila, ali obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek preiskave.

(191) Komisija je to trditev ovrgla v uvodni izjavi 13.

(192) Po mnenju ministrstva dokument o splošnem razkritju ni vseboval nobene ugotovitve o znatni škodi ali grožnji znatne škode, kar je v nasprotju s členi 3(1), 3(2), 3(4) in 3(5) protidampinškega sporazuma.

(193) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 13, člen 13 osnovne uredbe ne določa strogo analize škode ali vzročne zveze. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

(194) Po navedbah ministrstva ni res, da je več kazahstanskih proizvajalcev zavrnilo dostop do potrebnih informacij in da jih niso predložili v razumnem roku. Prav tako niso bistveno ovirali preiskave, tako da je odločitev Komisije, da namesto dejanskih podatkov o proizvodnih stroških in prodajnih cenah uporabi razpoložljiva dejstva, v nasprotju s členom 6(8) protidampinškega sporazuma.

(195) Komisija je to pripombo podrobno obravnavala v oddelku 2.1 in oddelku 4.1.2.

(196) Ministrstvo je trdilo, da Komisija v nasprotju z odstavkom 1 Priloge II k protidampinškemu sporazumu po začetku preiskave v primeru enega kazahstanskega proizvajalca izvoznika ni podrobno opredelila zahtevanih informacij in načina, kako bi morale biti te informacije strukturirane v odgovoru.

(197) Komisija je to pripombo obravnavala v oddelku 2.1. Vsi proizvajalci izvozniki so bili obveščeni, katere informacije je bilo treba predložiti in v kakšni obliki ter o veljavnih rokih. Roki so bili podaljšani, če je bilo to upravičeno, službe Komisije pa so odgovorile na vsa postopkovna in praktična vprašanja.

(198) Ministrstvo je trdilo, da Komisija v nasprotju z odstavkom 3 Priloge II k protidampinškemu sporazumu ni upoštevala vseh informacij, ki so bile preverljive in ustrezno predložene, tako da bi jih bilo mogoče brez nepotrebnih težav uporabiti v preiskavi, ter so bile predložene pravočasno. Poleg tega po mnenju ministrstva Komisija ni upoštevala odstavka 5 Priloge II k protidampinškemu sporazumu, saj neupravičeno ni upoštevala podatkov sodelujočih kazahstanskih izvoznikov, čeprav ni dvoma, da so ravnali po svojih najboljših močeh. Ministrstvo je trdilo tudi, da Komisija kazahstanskih izvoznikov ni obvestila o razlogih za to, da ni sprejela dokazov ali informacij, ki so jih predložili, in jim tako ni dala možnosti, da v razumnem roku predložijo dodatna pojasnila, kar ni v skladu z odstavkom 6 Priloge II k protidampinškemu sporazumu. Nazadnje je ministrstvo trdilo, da Komisija ni upoštevala težav, ki so jih imeli kazahstanski izvozniki kot majhne družbe pri zagotavljanju zahtevanih informacij, in ni zagotovila praktične pomoči, kar ni v skladu s členom 6(13) protidampinškega sporazuma.

(199) Komisija je te pripombe zelo podrobno obravnavala v oddelku 2.1 in oddelku 4.1.2.

(200) Po navedbah ministrstva je Komisija sprejela negativne sklepe in trdila, da so bili kazahstanski proizvajalci vpleteni v prakse izogibanja, medtem ko mora biti pri sprejemanju ugotovitev na podlagi informacij iz sekundarnih virov posebej previdna. Ministrstvo je trdilo, da trditve Komisije temeljijo na čisti špekulaciji ter kršijo odstavek 7 Priloge II in člen 6(8) protidampinškega sporazuma.

(201) Komisija je kljub temu, da res ona nosi dokazno breme glede praks izogibanja protidampinškim ukrepom na ravni države, menila, da mora vsak posamezni proizvajalec izvoznik dokazati, da njegov posebni položaj upravičuje izvzetje v skladu s členom 13(4) osnovne uredbe. Kot je navedeno v oddelkih 2.1 in 4.1.2, proizvajalci izvozniki tega niso storili, saj niso dokazali, da so bili dejanski proizvajalci, ki niso bili vpleteni v prakse izogibanja. Komisija je zelo podrobno obravnavala sklep, da so pogoji iz člena 13(1) osnovne uredbe izpolnjeni. Zato ta sklep nikakor ni temeljil na špekulaciji. Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 118 ovrgla podobne pripombe. Trditev je bila zato zavrnjena.

(202) Ministrstvo je trdilo, da Komisija ni zagotovila informacij o individualni stopnji dampinga za sodelujoče kazahstanske izvoznike, kar je v nasprotju s členom 6.9 protidampinškega sporazuma.

(203) Komisija je to trditev ovrgla v uvodni izjavi 181.

(204) Ministrstvo je trdilo, da Komisija ni preučila možnosti za konstruktivne popravne ukrepe pred uporabo protidampinških dajatev, če bi te vplivale na interese Kazahstana kot države v razvoju, kar ni v skladu s členom 15 protidampinškega sporazuma. V zvezi s tem je ministrstvo izrazilo pripravljenost, da s Komisijo obravnava ustrezen sistem spremljanja zavez, ki bi izključeval možnost, da bi kazahstanski proizvajalci izvozniki pretovarjali vezane plošče iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije. Da bi bila ta shema mogoča in v skladu s členom 8 osnovne uredbe bi morala dokončna uredba Komisije predvideti možnost ponudbe (in sprejetja) cenovnih zavez po roku za uvedbo dokončnih protidampinških ukrepov.

(205) Ta pripomba je bila obravnavana v uvodnih izjavah 176 in 183. Glede na navedeno je Komisija po skrbni preučitvi sklenila, da pripombe, ki so jih predložili kazahstanski organi, ne vplivajo na sklepe iz dokumenta o splošnem razkritju.

4.2 **Turčija**

4.2.1 *Ugotovitve glede družbe Intur Construction Tourism and Forest (v nadaljnjem besedilu: družba Intur)*

(206) Družba Intur je trdila, da je za njeno ustanovitev marca 2020 obstajal zadosten vzrok in je bila gospodarsko upravičena. Po več desetletjih v lesni industriji s poudarkom na afriškem lesu in po ugotovljenih neučinkovitostih družinskega podjetja je bila ustanovljena družba za proizvodnjo vezanih lesenih plošč. Njen glavni cilj je bila nabava vhodnih materialov za proizvodnjo vezanih plošč na nacionalni in mednarodni ravni, čemur je sledila predelava teh materialov v končne proizvode, tj. vezane plošče, za distribucijo na domačem in mednarodnem trgu. Preiskava je pokazala, da je družba Intur začela s proizvodnjo konec leta 2019, tj. pred začetkom prvotne protidampinške preiskave v zvezi z uvozom vezanih plošč iz brezovega lesa iz Rusije.

(207) Preiskava je pokazala, da je družba Intur leta 2021, po začetku protidampinške preiskave, znatno povečala svoj izvoz v Unijo in nakup vhodnih materialov iz Rusije. Komisija je zato sklenila, da se je dejavnost znatno okrepila po tem ali pa neposredno pred tem, ko se je začela protidampinška preiskava, in da zadevni deli prihajajo iz države, ki je predmet ukrepov, kot je določeno v členu 13(2)(a) osnovne uredbe.

(208) Glavni vhodni material za proizvodnjo vezanih plošč iz brezovega lesa za družbo Intur je furnir iz brezovega lesa, ki je bil v celoti kupljen v Rusiji. Glede na predložene in preverjene informacije družbe Intur je bilo več kot 75 % skupne vrednosti nabave vhodnih materialov iz Rusije. Komisija je zato sklenila, da je merilo glede 60-odstotnega deleža iz člena 13(2)(b) osnovne uredbe izpolnjeno.

(209) Komisija je sklenila, da je bila dodana vrednost, za katero se je povečala vrednost delov, vnesenih med dejavnostjo sestavljanja ali končne izdelave, nižja od 25 % proizvodnih stroškov, kot določa člen 13(2)(b) osnovne uredbe, da se te dejavnosti lahko štejejo za izogibanje.

(210) Družba Intur je v sporočilu z dne 30. januarja 2024 od Komisije zahtevala, naj upošteva dve nadaljnji spremembi v zvezi z menjalnimi tečaji, ki vplivajo na amortizacijo strojev, in razporeditvijo nekaterih stroškov dela.

(211) Komisija je družbo obvestila, da po preveritvenem obisku ni bilo mogoče spremeniti stroškovnih elementov, saj takih trditev ni bilo več mogoče preveriti.

(212) Na podlagi predloženih in preverjenih preglednic, ki jih je predložila družba Intur, leta 2019 ni bilo izvoza, v obdobju poročanja pa je izvozila [2 000–3 000] m^3. Kar zadeva cene, je Komisija primerjala povprečno neškodljivo ceno, kot je bila določena v prvotni preiskavi, prilagojeno tako, da odraža povečanje stroškov, s tehtanimi povprečnimi izvoznimi cenami CIF, določenimi na podlagi informacij, ki jih je predložila družba Intur, in ustrezno prilagojenimi z vključitvijo stroškov po carinjenju. Ta primerjava cen je pokazala, da je uvoz družbe Intur nelojalno znižal ciljne cene Unije za več kot 37 %.

(213) Komisija je preverila tudi, ali obstajajo dokazi o dampingu, ki se nanašajo na normalne vrednosti, predhodno ugotovljene za podobni izdelek. V ta namen so se izvozne cene družbe Intur na podlagi franko tovarna primerjale z normalnimi vrednostmi, ugotovljenimi v prvotni preiskavi, ustrezno prilagojenimi inflaciji. Primerjava normalnih vrednosti in izvoznih cen je kazala na damping v obdobju poročanja.

(214) Na podlagi navedenega je Komisija sklenila, da je bila družba Intur vpletena v prakse izogibanja v smislu člena 13(2) osnovne uredbe. Komisija je zato zavrnila njen zahtevek za izvzetje.

4.3 **Sklep**

(215) Komisija je zato sklenila, da ni bilo mogoče sprejeti nobenega zahtevka za izvzetje.

5. **Razkritje**

(216) Komisija je 1. marca 2024 vsem zainteresiranim stranem razkrila bistvena dejstva in premisleke, na katerih temeljijo navedeni sklepi, ter jih pozvala, naj predložijo pripombe. Pripombe zainteresiranih strani so bile obravnavane zgoraj. Nadaljnje pripombe, ki so jih predložili konzorcij Woodstock Consortium, združenje European Panel Federation in družba Orlimex CZ, so obravnavane v oddelku 6.

6. **Dodatne pripombe po razkritju**

(217) Konzorcij Woodstock Consortium je predložil dodatne pripombe v zvezi z več točkami, ki potrjujejo prakse izogibanja na ravni celotne države. Poudaril je tudi pomen strogega spremljanja in nadaljnjih ukrepov v zvezi z uvozom v prihodnje.

(218) Združenje European Panel Federation je potrdilo ugotovitve Komisije in jo pozvalo, naj nemudoma sprejme zavezujočo uredbo in še naprej pozorno spremlja, da bi ustavila vse poskuse izogibanja.

(219) Po razkritju je nepovezan uvoznik Orlimex CZ trdil, da logistični in upravni stroški, povezani s tranzitom iz Rusije v Kazahstan in nato v EU, močno presegajo prihranke zaradi izogibanja 16-odstotni dajatvi. Zato naj ta praksa ekonomsko ne bi bila razumna.

(220) Komisija je menila, da se protidampinški ukrepi lahko razširijo na tretje države, če pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Kot je pojasnjeno v tej uredbi, je Komisija ugotovila, da je prišlo do praks izogibanja. Vprašanje, v kolikšni meri so take prakse koristne, ni bilo relevantno in je presegalo obseg te preiskave.

(221) Po mnenju družbe Orlimex CZ Komisija pri svoji ugotovitvi ni upoštevala znatnega učinka sankcij, uvedenih proti Rusiji, ki so po mnenju družbe Orlimex CZ dejanski vzrok za zmanjšanje uvoza iz Rusije v Unijo in ne uvedba protidampinških dajatev. Zakonske prepovedi, ki se izvajajo od aprila 2022, so že bistveno spremenile razmere na področju trgovine, zaradi česar ni bilo mogoče več poslovati z Rusijo ne glede na protidampinške dajatve. Sankcije in ne protidampinški ukrepi so ustvarili praznino na trgu, ki so jo proizvajalci iz Kazahstana, Turčije in drugih regij poskušali zapolniti.

(222) Komisija je to trditev ovrgla v uvodni izjavi 61. Poleg tega je Komisija menila, da pojasnilo družbe Orlimex CZ, v skladu s katerim so proizvajalci iz Kazahstana in Turčije poskušali zapolniti domnevno praznino na trgu, do katere je prišlo v Uniji, ni pomembno glede na dejstvo, da nobeden od proizvajalcev ni mogel dejansko dokazati, da je upravičen do izvzetja v skladu s členom 13(4) osnovne uredbe.

(223) Družba Orlimex CZ je trdila tudi, da je bila družba SFK proizvajalec, ki je bil tudi pred uvedbo sankcij ali protidampinških dajatev že dolgo prisoten na kazahstanskem trgu in je predvsem zadostil domačemu povpraševanju. Po uvedbi sankcij so ruski proizvajalci vstopili na kazahstanski trg z izdelki, ki jih zaradi sankcij niso mogli več prodajati v Uniji, kar je povzročilo padec cen na lokalni ravni. Nasprotno so se cene vezanih plošč iz brezovega lesa v Uniji zvišale. Zato je bilo povsem logično, da so proizvajalci svojo proizvodnjo preusmerili, da bi zapolnili vrzel na trgu Unije. Poleg tega je družba Orlimex CZ trdila, da je Komisija s svojo posplošitvijo nepravično izenačila vse izvoznike, pri čemer ni upoštevala jasnih razlik med zakonitimi poslovnimi dejavnostmi in tistimi, ki kršijo sankcije.

(224) Ugotovitve v zvezi z družbo SFK so bile obravnavane v oddelku 4.1.3. Poleg tega je Komisija ocenila položaj vsakega posameznega proizvajalca izvoznika, ki se je javil, in sicer posamično in na podlagi njegovih argumentov, tako da niti med preiskavo niti v sklepih ni bilo posploševanja ali združevanja.

(225) Družba Orlimex CZ je trdila tudi, da je Komisija v primeru družbe SFK obrnila dokazno breme. Po mnenju družbe Orlimex CZ je to obrnjeno dokazno breme ogrozilo pravno varnost in zaupanje v integriteto preiskovalnega postopka.

(226) Ta trditev je bila obravnavana v uvodni izjavi 118. Vsak posamezni proizvajalec izvoznik mora sam dokazati, da je zaradi posebnega položaja upravičen do izvzetja v skladu s členom 13(4) osnovne uredbe. Na splošno velja, da če ima proizvajalec izvoznik lasten proizvodni obrat z zmogljivostmi vsaj za proizvodnjo blaga, ki ga dejansko izvaža, nima številnih povezav z državo, za katero veljajo ukrepi, kar zadeva povezane družbe in/ali dobavo, ter se lahko šteje za odgovornega, ni niti neupravičeno obremenjujoče niti težko dokazati, da tak proizvajalec ni vpleten v prakse izogibanja. Glede na navedeno so bile trditve družbe Orlimex CZ zavrnjene.

7. **Sklep**

(227) Na podlagi navedenega je Komisija trdila, da je treba dokončno protidampinško dajatev na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa iz Rusije, uvedeno z Izvedbeno uredbo (EU) 2021/1930, razširiti na uvoz vezanih plošč iz brezovega lesa, poslanih iz Kazahstana in Turčije, ne glede na to, ali so deklarirane kot izdelek s poreklom iz Kazahstana in Turčije ali ne. Komisija je tudi trdila, da bi bilo treba predložene zahtevke za izvzetje zavrniti.

(228) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Dokončna protidampinška dajatev, uvedena z Izvedbeno uredbo (EU) 2021/1930 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve pri uvozu vezanih plošč iz brezovega lesa s poreklom iz Rusije, se razširi na uvoz vezanih plošč, ki so sestavljene izključno iz lesenih listov, pri čemer debelina posameznega lesenega lista ne presega 6 mm, zunanji leseni listi pa so navedeni pod tarifno podštevilko 4412 33, z najmanj enim zunanjim slojem iz brezovega lesa, prevlečenim ali ne, trenutno uvrščene pod oznako KN ex 4412 33 10 in poslane iz Kazahstana in Turčije, ne glede na to, ali so deklarirane kot izdelek s poreklom iz Kazahstana in Turčije ali ne (oznaki TARIC 4412331010 in 4412331020).

2. Razširjena dajatev je protidampinška dajatev v višini 15,80 %, ki velja za „vse druge družbe“ v Rusiji.

3. Dajatev, razširjena z odstavkoma 1 in 2 tega člena, se pobere za uvoz, registriran v skladu s členom 2 Izvedbene uredbe (EU) 2023/1649.

4. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavni carinski predpisi.

Člen 2

Carinskim organom se odredi, da ustavijo registracijo uvoza, ki je bila določena v skladu s členom 2 Izvedbene uredbe (EU) 2023/1649.

Člen 3

Zahtevki za izvzetje, ki so jih predložile družbe Favorit LLP, QazFanCom LLP, Semipalatinsk Wood Processing LLP, Severnyi Fanernyi Kombinat LLP, VFP LLP, Intur Construction Tourism and Forest, Murat Şahin Orman Ürünleri, Petek Kontrplak San ve Tic A.Ş in Saglamlar Orman Tarim Urunleri San. Ve. Tic. AS, se zavrnejo.

Člen 4

1. Zahtevki za izvzetje od dajatve, razširjene s členom 1, se predložijo v pisni obliki v enem od uradnih jezikov Evropske unije, podpiše pa jih oseba, pooblaščena za zastopanje subjekta, ki je zaprosil za izvzetje. Zahtevek je treba poslati na naslov:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2. Komisija lahko v skladu s členom 13(4) Uredbe (EU) 2016/1036 s sklepom odobri izvzetje od dajatve, razširjene s členom 1 te uredbe, za uvoz blaga družb, ki se ne izogibajo protidampinškim ukrepom, uvedenim z Izvedbeno uredbo (EU) 2021/1930.

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. maja 2024

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN